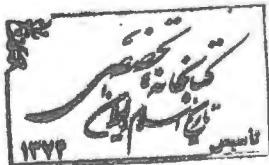

حاصل عمر سه سخن بیش نیست
خام بدم ، بخته شدم ، سوختم
مولوی

سرگذشت رضا شاه

بعلم

دکتر فتح الله ینا

بنگاه مطبوعاتی پروین

تهران : لاله زار ۶۵۲۳

سال - دوم ۴۷ نشریه شماره

بها ۱۲ ریال

آبان ۱۳۲۱

بروان شاد یکانه فرزند نیک سرشت میهن پرست
دانش دوست، بانی و مؤسس فرهنگ
نوین ایران، میرزا تقی خان
امیر کبیر علیه الرحمه
نیاز هینماید

نویسنده کتاب تب سی و شش ساله ایران که نخستین چاپ کتاب را
در سی و شش سالگی بیان رسانده است

([REDACTED])

مقدمه چاپ دوم

نگارنده پس از دانش پزشکی دوستدار تاریخ و ادبیاتم، هنگام فراغت را به گل چینی گلزار بی پایان ادب و فراگرفتن پند های گرانبهای تاریخ میگذرانم، از این کار بس خورسندم و ایمان دارم هر کس در هر پیشه و فنی، پس از حرفه و صنعت خود، چنانچه وقت تقریح خویشتن را صرف کار دیگر فرهنگی نموده مست باشد آن شود این حظر و حانی را برسیاری از لذای ذجسمانی رجحان خواهد داد. تاریخ مکرات بیشمار دارد و پند هایش موجود تسریع تکامل فردی و جمعی است، جوان نکته سنج تاریخ دانی، از پیر جهاندیده که از این بوستان هیوئه نجیده است از احاظ فکر جهاندیده تراست نگارنده تاریخ را بدیده پزشکی و روانشناسی نگریسته، بفلسفه آن و پی بردن بعلای که منجر بحوادث مهم تاریخی گشته اند و تایجی که از بررسی آن حاصل میشود بیش از شرح و قایع علاقمندم. تشریح روحیه ملل را در دوره های مختلف تاریخ و تجزیه روان و افکار آدمیان را در آن ادوار بمراتب دشوار تر از نگارش حوادث میدانم.

تحول، تنزل یا تکامل، صفحات تاریخ بشر و فکر بشر را تشکیل داده اند.

تکامل فردی و جمعی بر اثر داروی فرهنگ و در زیر اوابی
فرهنگ حاصل میشود، تنزل جمعی و فردی نیز در زیر نفوذ نیرنگ
و بر اثر زهر نیرنگ ایجاد میگردد.

فرهنگ و نیرنگ بصورت انسان در خارج نموده میشوند و
همان هوای عقل و نفس آدمی هستند.

واجدان افکار پاک و بلند، فرهنگیانند و افسکار آنان موحد
سازمانهای جهان است.

صاحبان اندیشه های ناپاک و دون، نیرنگیانند، آنان نابود
کننده آثار فرهنگیان و باعث انحطاط ملل و اقوامند،
تکامل فردی و جمعی، توقف فرهنگ بر نیرنگ است. غلبه
نیرنگ بر فرهنگ موحد تنزل فردی و جمعی است کشمکش این و آن
دوره تحول است.

شورشها و جنگهای جهان بیماری های اجتماعند.

▪ بیماری های اجتماع. دوره های لرز و تب و عرق را طی میکنند
و مراحلی بزرگ از تحول افکار و تاریخ بشرند.

تحولات بزرگ تاریخ ممکن است توام با تنزل و یا تکامل باشند
فنای مطلق جامعه، مستلزم فنای فرهنگ یاوران آن جامعه است.
فرهنگ روان جامعه و روان جامعه فرهنگ است

صفحات تاریخ گواه این سخمند. شورش های فرانسه و ایران، از ادوار

۱- بزرگ تحول این دو کشورند و مراحل سه گانه لرز و تب و عرق را میپیمایند بررسی روانشناسی در عمل پیدایش شورش این دو کشور و بحث در نتایج آن مهمتر از شرح هفصل جریان شورش است لازمه این بررسی مقایسه و تشییه، توجیه و تعلیل، استنباط و استقایج است. شورش‌های نامیرده بالا از بسیاری جهات قابل تشییه اند و نتیجه قیاس این و آن فرا گرفتن پند هائی بس گرانبهای است و یکی از آن پنده اعتقاد و ایمان با این اصل است که علی یکسان نتایج یکسان دارند.

تب فرانسه بمراقب شدید تراز تب ایران است، کارش به هذیانی شدید نزدیک بجنون رسید عمل آن از لحاظ پزشگی محسوس است، واکنش تب در پیکرهای قوی، قوی تر از اندام ضعیف است. تب دموکراسی فرانسه و ایران، بمروز بی نظمی بار آورده کشور بوضعی وخیم دچار گشته ظهور خود مختاران ایجاد شد آنان از افراد توده و زاده شورش بودند و از هر کوزه و هر توده همان بروند تراود گردند در اوست.

خود مختاران، توده بیمار را درمان کرده خود بمروز بیمار شدن دو بدرد بیدرمان آز دچار گشتند.

چون مأموریت تاریخی خود را انجام دادند از کار بر کنار مانندند و بیماران بمروز چامه عافیت پوشیدند.

خود مختاران میهن آشفته خویش را نظمی بی نظیر داده و
تکامل کشور را بوضعی شکفت انگیز تسریع کردند، ولی هنگام
کناره گیری با وضعی آشفته هوقتاً به تصرف بیگانگان سپرده شد و
بحرانی نوین ایجاد نشدند.

چون بحران فرانسه به پایان رسید بزرگترین رستخیزهای فرهنگی
بر پایه اقدامات و اصلاحات دوره تب ۲۶ ساله این کشور (۱۷۸۹ -
۱۸۱۵) آغاز گشت و نوبت به بلیلان گلستان ادب و با غیانان بوستان
دانش و کمال رسید و فریاد پایانده باد فرهنگ جاوید باد فرهنگ
سراسر فرانسه و جهان را فرا گرفت .

* * *

امیدوارم بخواست خدا و درزیر سایه شاه و سران دولت و هم
آهنگی هم میهنان با فرهنگ ، دوره بحران کنونی بخوبی بپایان
رسیده برپایه اصلاحات تب ۳۶ ساله ایران (۱۳۲۰ - ۱۲۸۴)
از کاخ دانشگاه و سایر بنگاههای فرهنگی ایران رستخیز بزرگ
فرهنگی آغاز گردد .

روان ابن سینا و رازی و سعدی فردوسی و سایر بانیان فرهنگ
ایران در عالم بالا نگران است .

روان آن بزرگواران در عالم بالا آهنگ فرهنگ سروده هر دم با
هم میهنان با فرهنگ هم آهنگ گشته هیگویند .

پاینده باد ایران جاوید باد فرهنگ

در پایان سخن مراتب سپاسگزاری خویش را حضور عموم هم
میهنان با فرهنگی که از دور و نزدیک، کتب‌آ و شفاهان تشویق نموده به
پیروی این سبک نگارش ترغیب فرموده اند تقدیم داشته، امیدوارم
بخواست خدا و کمک هم میهنان دانشمند و نکته‌سنجه خورده بینان
بتقدیم برک گلزار بی پایان ادب ایران کامیاب شوم.

تهران اردیبهشت ۱۳۲۱

دکتر فتح‌الله بینا

بخش نخست

ادوار بزرگ تحول تاریخ ایران

تاریخ ایران مانند سرگذشت سایر کشورهای جهان دوره‌های تحول بسیار پیموده، تاجداران و جهانگیران بیشمار دیده است.

تحولات، زمانی با تکامل توأم بوده است و فرهنگیانی که از مفابر فرهنگ جهانند میهن مارا بنور فرهنگ روشن و منور کرده‌اند و زمانی توأم با تنزل بوده کشور راه احتاط پیموده نور فرهنگ را فروغی نبوده است.

قدیمی ترین فرهنگی که تاریخ ایران را بی‌دادست فرهنگ دیرین شوش قدیم است.

آشوریان سرخونخواران عصر باستان، آن تمدن را نابود کرده فرهنگ شوش قدیم در دل خاک مدفون گشت.
بصدقاق فرهنگ روان کشور و کشور روان فرهنگ است.
چون روان از پیکر جدا شد تمدن شوش نابود گشته از خاطره‌ها فراموش شد.

پس از هزاران سال امروز برایر زحمات و خدمات شایان تمجید و تحسین فرهنگیان عصر نوین آثارش بمرور از دل خاک خارج شده

نمودار میگردد.

سدۀ ها گذشت، و بمروز در گوشۀ و کنوار کشور، چرا غهای کوچک و بزرگ فرهنگ روشن شد، نور بزرگ ترین چراغ از استان فارس تابید و فرهنگ هخامنشی پدیدار گشته سراسر ایران و خاور زمین را روشن کرد و بیشتر خاوریان از نور فرهنگ ایران باستان برخور دار شدند، بنابر این قیام کسورش بزرگ تحولی بزرگ توام با تکامل بود.

هجوم یونانیان و تورانیان بر ایران از ادوار تحول توام با تنزل است، سده‌ها این وضع ادامه داشت تا اردشیر بابکان قد بر افرادش فرهنگ ایران باستان را زنده کرد و موج دوره تحولی نوین توام با تکامل گشت و نهال فرهنگ ساسانی را کاشت.

بر اثر حمله تازیان بر ایران و سایر کشورهای خاور، خاوریان فرهنگ دیانتی تازیان را پذیرفتند و اینان بمروز از فرهنگ باستان شرق استفاده کردند و فرهنگ نوینی بنام تمدن اسلامی بر پایه فرهنگ دیرین ایران و یونان بوجود آمد. این رستخیز بزرگ فرهنگی خاور را میتوان دوره احیای فرهنگ باستان نامید.

فرهنگیان ایران نقشی بزرگ و بسیار بزرگ در این رستخیز بزرگ بازی کردند و در تمام رشته‌های دانش و ادب جنبشی بزرگ پدید آورند.

فرهنه کنونی اروپا و اکنش آن رستخیز بزرگ توأم با احیای
فرهنه دیرین یونان و رم قدیم است.

ناگاه تاتاران مانند گرگانی آدمیخوار از دورترین نقاط جلگه
های سردسیر تاتارستان سر بر آورده، چون سیلی خانمان بر انداز
سرازیر شده بانهدام فرهنه و آثار فرهنه خاور پرداختند و بزرگترین
و تیره‌ترین ادوار تحول و تنزل ایران پدید آمد، بد بختانه در آفریمان
نامداریکه باشمشیر آبدار پاسخ تاتاران را دهد و مانع انحطاط و انهدام
فرهنه ایران شود ظاهر نگشت.

شهرها یکی پس از دیگری ویران؛ و دیه‌ها و آبادیه‌ای بیشمار
با خاک یکسان شدند.

ایران جامه هاتم و عزا پوشید و جغدانی شوم، جایگزین بلبلان
غزلخوان گشتند و چیزی نمانده بود که فرهنه خاور مانند فرهنه
شوش قدیم نابود شده در دل خاک مدفون گردد، خوب بختانه قسمتی
از ایران از دستبرد آنان در امان ماند و نگهبان فرهنه خاور یان
گردید.

چون تب جنون آوردیوانگان خون آشام تسکین یافت بمرور
بمزایای فرهنه ایران پی بردن و آنرا پذیرفته جذب محیط شدند،
هنوز ساکنان تیره بخت ایران و خاور دمی نیاسوده بودند که
تیموریان از سمرقند سر بر آوردن و با اکثر شهرهای این سامان

ان کردند که تا تاران با سمرقند و بخارا کرده بودند.

در این بار نیز فرنگ ایران بمروز استبداهای سپاهی و سیاسی را تاحدی که جبران پذیر بود جبرا نکرده و دوره انحطاط پایان را سید و عصری نوبن آغاز کشت و نامداران صفوی بجهانداری پرداختند و عمران و آبادی در تمام شئون اجتماعی شروع شد، سپس باب ووابط با بیگانگان را گشودند و ایران و ایرانی برادر خودی و بیگانه سرافراز گشتهند.

در پایان سلطنت پادشاهان صفوی، نخست افغانان، سپس بیگانگان برایران رو آورده آزادی و فرنگ کشور را تهدید کرده دوره تحولی توام با نزول یدید آوردند.

خشیخته ای این بار برخلاف دو ران هجوم ترک و تار، زمامداری ظاهر گشته با شمشیرآبدار پاسخ لازم را با آن داد.

برای تشریح صحنه های بیشمار ادور تحول ایران یکی از آنها را بعنوان مثال برگزیدم و دوران نادر شاه افشار را در صحنه نمودار ساختم و یکی از مناظر دیدنی شور انگلیز و غم الگینز را چنانکه از برابر دیدگانم میگذرد بنظر خوانندگان عزیز میرسانم.

(نا در شاه)

در آغاز سده دوازدهم هجری خود شیدی ابرهای سرح فام خون باری خورشید بخت و اقبال ایران را پوشیده، سر نوشت میهن عزیز نبره و تار گشته بود.

حادنه جویان افغانی تاج کیانی آرزو کرده پایتحت ناموران
صفوی را اشغال نموده بودند.

شاه سلطان حسین سست نهاد در اسارت آنان بسربرده نام پدران
نامدارش را لکه دار کرده لکه بس سیاه و نشکین بر صفحه‌هات
تاریخ زرین ایران بیاد گزارد.

شاه تماسب از اصفهان فرار کرده در شهرستانهای شما ای
متواری بود، کس فرستاد رو سیدان و عثمانیان را بیاری خواست
بیگانگن فرصت را مفتتم دانستند، رو سیدان، داغستان و شیروان و طالش
و کیلان و تکاب را نصرف کرده، آن خود میدانستند. عثمانیان
آذربایجان و کردستان و کرمانشاه و لرستان و خوزستان را دستمزد
خواسته تصرف کردند.

ملک محمود سیستانی فرماندار طون و طبس (گلشن و فردوس)
سراز فرمان استادار خراسان پیچیده سپس بر پادشاه سرگردان
ایران چیره کشت، علم طغیان برافراشت، خراسان و سیستان را تصرف
کرد و تاج شاهی آن سامان را بر سر نهاد.

وضع ایران درد ایران را بی در مان مینمود، ایرانیان
دست انابت با مید اجابت بدرگاه حق جل و علا برداشته در مان
بیکر نیمه جان میهن عزیز را خواستار گشتند.

جراحی خواستند تا بالشتر شمشیر کانونهای فساد راشکافد و پر شکی
طلبیدند تا بردل های ریش مرحم نهند. در این زمان نادر قلی خان
افشار در شمال خراسان بسربرده بجنگهای عشايری و یكنه توپی هائی

که خاص سران آنان است سرگرم بود؛ یادی از مادر میهنه نمیگزد
بخون خواهی خون مادر با طوایف مجاور در سنیز بود، خون
بیگناهان ریخته خالمانها بداد میداد.

نادرشاه افشار
تلقین فرهنگ

عصر آلروز نادر، شاد و خندان، فخر کنان باسواران خویش
شمشیر کش پیش راهده به آستان خاکی خویش آمد و گفت.
امروز روان خواهرت را باد کرده روح مادرم را شاد نمودم.

سر بند اندیشان را به تبغ آبدار دادم سرهای بیشمار بخونخواهی آن
بیکنانه از تن جدا کردم، خاندانها سوختم و خانانها ویران نموده با
خاک یکسان کردم.

خالوسا کت و صامت، دراندیشه فرورفت و پاسخش نداد.
نادر برآشت و آفت، خالو چون است که شادی نکرده به
پیشوازم نیامده گاو و گوسفند قربان نکرده آبدادی چراغان نشده
است و فرزند روشنیت را مایه فخر نمیدانی
خالو اشک خونین از دیده فروربیخت و گفت، فرزند، غم
مادر میهن عصه مادرت را از یادم برد، قاتل مادرت یاک تن بیش
نبوده آزن که از دم تیر جفاایث گذشتند کما بیش بی کناء بودند،
وفاکن و تبغ جفارا بشمشیر و فانبدیل نما، هگامی بوجودت فخر
میکنم که مادر میهن را ازاین بلا نجات دهی و شایسته نام پر افخار
فرشته نجات وطن گردی
برادر تلقین پیر با فرهنگ، اندیشه نادر دگرگون گشته گفتار
و رزدارش تغییر نمود، نادر شیقه و مجذوب فرهنگ گشت در
عالی خلسه فروافت و خود را فرشته نجات دید
رویای نادر
و در عالم رویا فرمأنهای زیررا صادر فرمود
فرمود

نخست برملک محمود سیستانی، خائن داخلی تازند و صفحه
خراسان را از لوث وجودش یاک سازند

فرمود

تا بهرات روندو افغان ابدالی را گوشمال داده فرمان بذیر
ایرانیان سازند •
فرمود

قادر مهمند و دست دامغان، ناله و فغان در اردبیل اشرف افغان
اندازند؛ بر بازماندگان آنان تاخته دنبال کنند از تهران و قم و
کاشان و اصفهان و شیراز برانند؛ در کوهها و بیابانها متواری
ساخته از ایشان در ایران بقی نگذارند
فرمود

قاستانها و شهرستان های خوزستان و لرستان و گرگستان
و آذربایجان را از عثمانیان بازگیرند و گنجه و تفاین و ابروان
را ضمیمه ایران سازند
ایرانیان بیا خواستند و همه یکدل و یک زبان روز اول
فریاد کشیدند •
زنده باد سپهسالار ایران

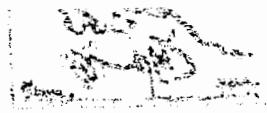
روز دوم فریاد زدند
پاینده باد ناجو، ایران
 روز سوم ۲۴ شوال ۱۱۴۸؛ از دشت مغان فریاد
 پاینده باد شاهنشاه، جاوید باد هاهنشاه آسمان رسید
 صدا از دشت بلند گشت و در کوه دشت پیچید
 در سراسر ایران و بین النهرين و هندوستان و توران و خوارزم
 از سیحون تا فرات، واژ کرانه های دریاچه آرال و دریای خزر تا

سواحل اقیانوس هند؛ تا خدaran وزمام داران بینا خواستند و با
علوم ایرانیان هم آواز گشته فریاد برآوردهند
پایانده باد شاهنشاه، جاوید باد شاهنشاه
هدیان ناهر

نیرنگیان فکر نادر را دکر کون کرده هر روز و نگی سازو
نیرنگی آغاز مینموداد. دست تقدیر روزی بهانه بدلست آنان داد
و تیری از زیر بالزوی شاهنشاه گذشت و سراسبش را متلاشی کرد
اسب و سواریز زمین غلطیدند

نیرنگیان، چشم و چراغ ایران را مسئول آن خواندند و به
ایرنگ آتش غصب نادر تبدار را برافروختند و آتش به خرم
هستی ایران زدند، شاهنشاه در حال هذیان فرمانداد تادیدگان
نوردیده اش را تور کرده از دیدار نور آفتاب محروم ش سازید.
جنون ناهر

چون ناهر از حال هذیان بخود آمد نیرنگ و ا در یافت
از کرده پیشمان شد و لی صودی نداشت، حا لش دکر کون شده
رفتارش تغییر نمود و به جنون خون بتنلا کشت.
نادر در حال جنون، خون مینخواست و خون میریخت و خون
مینخورد و همی فریاد میزد. خون. خون. خون.
خونخواهان شبی شبیخون زدند، سرا پایی نادر آغشته
خون گشته جنولش درمان شد (۱۲۶۰۲) (ج ۱۱) (باری دکر صفحه
خونین تاریخ لعنت دوجهان بر نیرنگیان فرستاد.

بخش دوم

تب شورش فراسمه دوره های فرزو تب و عرق

دوره دهون از زمان لوئی پانزدهم شروع میشود سران این دوره فلاسفه بزرگ هانند ولتر و زان راکروسو و مونتسکیو بودند که از سرچشمۀ دموکراسی انگلیس سیراب شده لیبروی اینکار را در خود تقویت داده بودند، در زمان لوئی شانزدهم در انگلستان تغیریط شاه و درباریان خزانه کشور تعی و بعدم توازن بودجه منتهی گشت، دولت سهام قرض، منتشر میکرد ولی قادر باستهلاک آن نبود بنا براین دولت بتدربیج مدیون و ملت طلبگار شد و علاقه افراد کشور بتوازن بودجه هر روز از روز پیش بیشتر گشت

* لوئی شانزدهم از تمدیل درآمد و هزینه کشور عاجز شد و برای اصلاح کار نمایندگان ملت را احضار و مجلس اتاوونرو را تشکیل داد نمایندگان طبقات سه گانه، اشراف و وحایدان و طبقه سوم، طبق مقررات عصر در جایگاه های ویژه قرار گرفتند. اشراف و وحایدان خود را از طبقات ممتازه دانسته از پرداخت مالیات معاف میدانستند لذا طبقه سوم را دعوت کردند که بفداکاری های تازه تن دهند و مالیات های جدید بپذیرند

طبقه سوم تساوی مالیات را خواهان شد
طبقات ممتازه میخ لفت کر دادوار ایتمد لر شروع شد

ولتر

طبقه سوم قدمی پیش قرنهاد و الغای کلیه امتیازات طبقات
اول را خواستار کشت طبقات همه زبره مخلفت فزودند و این هنگام مقدمات
تب بود (۱۷۸۹)

پاریسیان و فرانسویان مسلح شدند و تب حقيقی آغاز گردید
شاه فرمان الغای مجلس را داد و مقدمات هذیان شروع شد
میر ابو بفرستادگان شاه کفت بر وید بار باب خود بگوئید
ما بار ادهملت جمع شده جنیز فورس نیزه پرا کنده نخواهیم شد

شاه « دکتر لوئی » از ممالجه عاجز گشت و جامعه
جن او را پزشک نا لائق دید از خود دور کرد و برای علاج
شورای پزشگان یا مجلس شورا مراجعت کرد؛ پزشگان در چهار دوره :
اتماژرس و مجلس کوانسیون ملی؛ و مجلس
موسسان؛ و هیئت مله یاره دورهم جنم شدند و بدرمان پرداختند
تب هر روز از روز پیش شدید آن و بیمار اغلب در حال هذیان بسر میدارد
بویشه در دوره کوانسیون ملی پزشگان فصد شدیدی تجویز
کردند و سرا یاری بیمار بخون آغشته آئند، توافق نا توان را
بمیدان اعدام کشیدند و گناهکار و بیکنانه شربست مرک چشیدند؛
هذیان بخون کشید و بیمار میگفت خون خون خون

مونتکیو

ظهور دکتر بناپارت

سر انجام دکتر بناپارت بندگ آمد و شخصاً داوطلب
مع لجه شد .

روز ۹ نوامبر ۱۷۹۹ کودتاگی کرد و اختیارات را بدست
گرفت و در دوحه بیمار وارسی کرد ، داروی مسکنی برای تسکین
اعصاب داد آمپول قوه برای تقویت قلب تجویز کرد و بالاخره
خونی گرفت و جنون بیمار را معالجه کرد ، تب نیز تخفیف یافتد
کرد و نزدیک بود بیمار عرق کند و لباس عافیت پوشید .

روز اول بیماران بپاس این خدمات گفتند زندگ باشد ، با دکتر
بناپارت « ۱۸۰۰ تا ۱۸۰۳ »

روز دوم فریاد زدند سپاهنده باد پروفسور زایلئون ۱۸۰۳

روز سوم فریاد کشیدند — جاوید باد امپراتور « از

۱۸۰۳ - ۱۸۱۵ »

هنوز تب اول نبریده بود که بیمار بیچاره گرفتار قب
امپراتوری شد

پروفسور بروش معالجه و نیروی ابتکار خود ایمان داشت و
همان را پیروی کرد . داروی مسکن و آمپول قوه و فص مکرر
« جنگ » اساس معالجه بود ، سرانجام بیمار ان از این استاد
بدزار شده او را از کار بر کنار کردند و طبیعت عرق عافیت

بیمار داد و دوره نقاht آغاز گردید . ، ۱۸۱۵

ژان راک روسو

دو این دوره از ترس بار گشت تب فقط بداروی فرهنگ قناعت
شد و آرنا خوراک جسم و داروی جان شنا ختند سر اینجا ملبس
عافیت پوشیدند و با رسخیز از رک فرهنگی خود را بجهانیان
معرفی کردند .
فرانسه این درمان را از پیشینیان آموخته بود و ناپلئون
با روش دیگری تکمیل کرده دوا های خویش بدان افزوده بود ،
ولی ملت در اوآخر فقط بفرهنگ ایمان داشت و دارو های ناپلئون

را برای دفاع کشور مفید میدانست و مزه ادامه آرا نیز چشیده

لوئی شانزدهم

بود، دوره تب انقلاب فرانسه جمعاً ۲۶ سال طول کشید
 « ۱۸۱۵ - ۱۷۸۹ » و بعد بخش تقسیم میشود
 بخش اول تب هو رش د سل « ۱۷۸۹ - ۱۷۹۹ »
 بخش دوم تب امپراتوری شانزده سال « ار او ان ۱۷۹۹ - ۱۸۱۵ »
 تب اول را دکتر بندیارت معالجه کرد و تب دوم را پرسور
 نایلیون ایجاد کرد و خود نیز بدان مبتلاشد و با استعفای نیلیون
 بزشک و بیمار هر دو عرق کردند امروز نیاز بعضی از پزشکان پاوه از
 تپهها را باداروی تب آور معالجه میکنند.

سر گذشت نایلئون

چون نایلئون بر کرسی امپراطوری جلوس کرد، فرانسه را
 ابهت و عظمتی ای نظیر بخشید.
 نیروی انتکار خدا دادش سازها نهای بیشما و بوجود آورد و حرص
 آز بی پایاش بر سازمانها رانک جهانگیری میداد
 نایلئون بعشق وصال محبوب می کوشید و گودال های ژرفی
 که بمرور با دست خویش ایجاد کرده بوا دی خاموشانی نهد پد
 مینمود نبی دلده

آن روز نایلئون از رژه با شکوه و بی مانندی داز میدکشت ،
سپاهیان بیشمارش فقط بعشق امپراطور فریاد میزدند .
پاینده باد امپراطور

خون در رکهای نایلئون میجوشد و می شنید که صدای
سپاهیانش در جهان منعکس گشته ، جهانیان در ییشگاه امپراطور
پا خواسته فریاد میزنند
چاوید باد امپراطور
رویای امپراطور

از این صدا و آن ندا نایلئون بعالام خلسه فرو رفت ، وزیر اش
را که رئیسان دفتری بیش آبودند احضار ، واحکم و فرمانهای
امپراطوی را صادر فرمود .
وزیر فر هنک را فرمود

تا در افزایش فرهنگ خانه ها کوشش کنند ، در پاییخت
ها و شهرهای زرک دانشگاه ها و دانشکده ها بیدا سازند ، در شهرها
هیئتستانها و در قصبه ها ، دانشسرای ها بنا نمایند . میوه های
آنرا بدیه ها فرستند و تمام افراد کشور را بمرور اداروی فرهنگ
معتاد سازند . سپهی افزود زنها رچون لو باو کان بدستان روند
نخست عشق پرستش امپراطور را آموزند و نام میهن را تحت الشاع
آن قرار دهند و این اصل را در تمام مراحل آموزش بر
قرار سازند .

وزیر فرهنگ تعظیم کرد و گفت .
پاینده باد امپراطور

وزیر دادگستری را فرمود

تاداد گاه ها را اصلاح کرده . دادگاه های نوین ایجاد نمایند .
وکد امپراطوری را بمقع اجرا کذا رند : بالا هل کشور بعدل وداد
رفقار کرده بداد و دهش پردازند .
سپس افروز ، زنگنه ، چون پایی مصالح امپراطور بیدان آید ، امپراطور
را مأ فوق قانون دانند ، امرش را وحی منزل شناسند و مصالحش را بالاتر
از صالح کشور دانند .

وزیر دادگستری تعظیم کرد و گفت
پاینده باد امپراطور
وزیر اقتصاد را فرمود

تا سراسر کشور را با راه های شوشه پیوند «هند» پل ها
بسازند و کار خانه ها ایجاد کنند . در توسعه عمران و آبادی کشور
توشیش نمایند و در پیشرفت کشاورزی و پیشه و هنر و تمام رشته های
حیاتی و اقتصادی کام های بلند بردارند .

سپس افروز . زنگنه راه هارا نخست برای ارتش امپراطوری سازند و
وکار خانه ها را زراد خانه های امپراطور قرار دهند .

وزیر اقتصاد تعظیم کرد و گفت
پاینده باد امپراطور
وزیر دارائی را فرمود

تا اصول وصول مالیات را که شورش فرانسه تغییر داده است
تکمیل کنند ، مقاطعه کاری را در گرفتن مالیات ملغی سازند . و سازمان
های خاصی در دیه ها و دهستان ها و شهر ها و شهرستانها دهند
ممیزی کنند و مالیات را بعد و انصاف وصول نمایند .

سپس افزود زنهار ، تامین هزینه سپاهیدان را از تو خواهانم
 بویژه اکنون که سفری زرگ در بیش دارم و عازم آنم که بر روسیات
 تازم و کار آلان را بسازم ، و سپس از راه ایران به هند وستان . فته به
 تغییر جهان پردازم ، بعد گوشہ عزلت گیرم در کاخ خویش . بر نق
 وفق امور پردازم و جهان را مهد عدل و داد ، و امن و امان سازم و
 کاخ خویش را پرستنگاه جهانیان قرار دهم

وزیر دارائی تعظیم کرد و گفت

پایلده باد امپراطور

وزیر جنگ را فرمود

تا بزرگترین ارتضی که جهان را بیاد است ایجاد کنند و
 سازمان هائی که فکر هیچ نبغه بدان نرسیده است بوجود آورد

سپس افزود زنهار ، چون سپاهیدان بعرصه کار زاروند
 بعشق امپراطور جنگید ، در خاک و خون غلطید و فریاد زند

جاوید باد امپراطور

وزیر جنگ تعظیم کرد و گفت

پاینده باد امپراطور

در پایان کار وزیر پلیس را فرمود

فرمان های لازم را بیارانت ابلاغ کرد ، در نگاهداری
 امنیت داخلی کوشش کنند

سپس افزود زنهار ، چون هم میهنان در اجرای اوامرم
 تعلل نمایند و یا برای چهان آرایم خورد گیرند ، جای زندان

باستیل که آزادی خواه ن ویران کرده اند تو زندان ها بساز و کار
مخالفان و معاندان را یکسره ساز

وزیر پلیس تعظیم کرد و گفت : پاینده باد امپراتور
در پایان خلاسه ناپلیون تاجداران را دور شمع خویش دید
که پروانه وار گشته فریاد میزند جاوید باد امپراتور
ناگاه از دور شبیحی سیاه پدیدار گشت، ارتش بزرگش در
جلگه های سرد رو سیه نابود، واروپادر آتش آژش شعله ور گشته
بمروز تخت و تاجش را میسوزد، سر بازان فدا کارش از هر سو عقب
نشسته، در واترلو فریاد الفرار، الفرار، بر آورده پشت بمیدان
جنگ نموده اند، تاج امپراتوری واژگون و تخت آرزویش سر -
نگون گردید.

در جزیره سنت هلن از خواب بیدار شد و فریاد بر آورد:
ای قدر تو از من قویتر بودی

بخش سوم

تب شورش ایران

دوره کمون یا نهفتگی

حکومت خود مختاری دو هزار و پانصد سال در ایران ادامه

داشت و ناصر الدین شاه مقید ترین پادشاهان قاجار بر سریر اقتدار

ناصرالدین شاه قاجار

نشسته با روش پیشینیان بجهانگیری و جهانداری میپرداخت.

لوئی پانزدهم

جهانگیریش باری که صفحه تاریخ را شیرین یا رنگین کند
نداد و جهانداریش ادامه روش دیرین عهد باستان بود، و با اقتداری
مطلوب عصر و زمان توام گشته بود.

استانداران و فرمانداران وصول وايصال مالیات قلمر و خویش
را لازمامداران بمقاطعه میگرفتند کارهای قضائی و مسئولیت برقراری
ونگاهداری امنیت و نمام کارهای اداری زمان را عهده دار، و فرمان-
فرهایانی خود اختار بودند.

اصول عدل و داد نیز همان سیک عصر استبداد بوده فزونی و
کاهشی نسبت بدان نداشت.

مقدرات جان و مال ساکنان هر ناحیه بدست سران آن بوده
مقدرات اینان نیز بدست زمامداران و پادشاه خود مختار قاجار سپرده بود
شاه زمانی بر کرسی فرمانفرمایی جلوس کرده با سطوت و
ابهت فرمان میداد، ولی بیشتر با پردگیان حرم با عیش و عشرت

سر گرم بود.

چادر نشینان و روستائیان و شهریان باصول یکنواخت دیرین خو
گرفته زمانی با آرامی بسر برده گاهگاهی خوابهای آشفته میدیدند.
روابط ایران و اروپا که از زمان ناپلیون کبیر و فتح علیشاه از

لوئی چهاردهم

سر آغاز شده بود روز افزون گشته بر شماره سفیران و نمایندگان
سیاسی بمروز افزوده هیشد.
فرهنگیان، سیادت معنوی کشورهای فرنگ را بدست گرفته
نیروی برق و بخار را کشف نموده فرنگیان راه تکامل خویش را به
تندی برق هی پیمودند.
ایران و ایرانیان و سایر خاوریان را از این رستخیز بزرگ

خبری نبود و اثری از آن در خاور زمین پدیدار نمی‌گشت.
شاه و همراهان، عظمت و جلال در بار ناپلیون سوم امپراطور
فرانسه، و شوکت و شکوه بارگاه ملکه ویکتوریا پادشاه انگلستان
و سایر تاجداران اروپا را بدیده خود دیده ابهت و اقتدار خویش را
برابر آن ناجیز میدیدند.

در باریان میگفتند، صلاح مملکت خویش خسروان داند
و خسرو ستار گان خاور زمین صلاح چنین دیده بود که این راز را
بکس نگویند و ایرانیان راه فرنگ نپویند و ره کسب فرنگ نوین
نچویند مبادا فرنگیان از حقیقت آگاه گشته پرده بردارند و خاور
زمین را آنگونه که هست بنمایند.

ناصرالدین شاه از طرف تاریخ نقش لوئی چهاردهم یا لوئی
کبیر و لوئی پانزدهم را تواماً عهده دار گشته بود.
از لحاظ مدت سلطنت و اقتدار لوئی کبیر ایران است و از
لحاظ علاقه به تعیش و تفریح بالوئی پانزدهم هم آهنگ گشته میگفت
دنیا پس مرگ ما چه در بیان چه سراب.

شماره متفکران و نویسنده کان این زمان از شماره نویسنده کان
زمان پادشاهان نامیرده بوربون کمتر بودند ولی از لحاظ فکر نقش
مداحان زمان لوئی کبیر و متفکران زمان لوئی پانزدهم را تواماً
بازی میگردند.

دسته نخست مداحی پادشاه را عهده دار گشته شاهرا ظل الله
وسایه‌اش را سایه خدا و فرمانش را فرمان یزدان میدانستند، شاهرا
بکهکشان رسانده تاجداران جهان را برابر خوار و بی مقدار

میشودند .

دسته دوم از سرچشمه دموکراسی کما بیش سیراب گشته با
متفسران عصر اوئی پانزدهم هم فکر بودند، از روش دیرین استبداد
شدیداً انتقاد کرده نهال آزادی و دموکراسی را میکاشتند.
مرحوم سید جلال الدین اسد آبادی معروف بافغان و میرزا
آقا خان کرمانی و میرزا حسن خان خبیرالملک، نسبت بمحیط خویش

روانش میرزا آقا خان کرمانی
نقش ولتر و زان ژان روسو و مونتسکیو را بازی کرده در تنویر افکار
وهدايت توده کوششهاي شایان تحسین و تقديری انجام دادند .

نامبرده اخیر مانند روح القوایین منتسب کیم، قانون نامه نوشته
ولی کتاب خود را با افکار خویش بگور برد.
شاه بعاقب آن بی بردو با اقن达尔 خود باعث تمدید دوره
کمون گشت، ولی پیش آمدی فکر شاه را ناراحت کرده از لحاظ
روان شناسی اثری خاص در افکار ایرانیان گذاشت.

روانشاد اسد آبادی

شاه خود مختار امتیاز انحصار توتون و تنبـا کو و پاره اـن حصار هـای
دیگر را به بـیگانـگان دـاد، مرـحوم مـیرـزاـی شـیرـازـی و سـایـرـدانـشـمنـدانـ
زـمانـ آـنـ رـاـ برـ خـلـافـ مـصـالـحـ کـشـورـ دـانـسـتـهـ بـمـبارـزـهـ پـرـداـختـنـدـ، توـدهـ

بهدایت آنان قیام کرده نقض فرمان را خواستار گشتند.
شاه نخستین بار پس از دیدن نتایج تحریم تنبا کو، تمکین نموده
فرمان خود را نقض کرد (۱۲۶۸).

روانشاد شیخ احمد روحی

هم میهنان بویژه متفکران باین فکر شدند که هر گاه شاه بر
خلاف مصالح عام قدمی بردارد و جامعه بتشخیص آن قادر و همه
یکدل و یکزبان باشند، ممکن است فرمان او را نقض کنند و فرمان
شاه فرمان خدا نیست.

آغاز تبدیل موکراسی ایران

یا شروع بزرگترین دوران تحول آن

در شرح بیماری شورس باختصار میکوشم و شرح و بسط آنرا بمورخان واگذار میکنم که این کار ویژه ایشان است، ولی بحث در عمل و نتایج آنرا تاحدی که نیروی قضاوتم اجازه داشت حقیقت را داده قلمرا یارای نگارش آنست بنظر خوانندگان عزیز میرساند
در سال ۱۲۷۵ خورشیدی جهانداد قاجار رخت از جهان بر بست و مظفر الدین شاه بر جایگاه پدرنشست، مظفر الدین شاه روحیه پدر خود مختارش را نداشت.

پیروان متفکران نامبرده بالا به تبلیغ عقاید آنان پرداختند و انتقاد از استبداد را وجهه همت خود ساختند، فرنگ رفتگان نیز نظر خود را تر و خشک بدان افزودند، گشايش روز افرون دستان های نو بنياد ويدايش مطبوعات نيز گمک بزرگی بتوبيير افكار گرد.
از لحظه روان شناسی نيز اثر نقص فرمان شاه و الفای انحصار تنباکو در اذهان باقی واز ابهت فرمانهای زمامداران کاسته بود.
مظالم زمامداران وقت را باید پایان دوره نهفتگی و آغاز لرز و تبدیل موکراسی ایران دانست.
از گوشه و کنار کشور فریاد دادخواهان بالند شده از بیداد پیداد گران شکایت آغاز گردند.

فریاد آنان انعکاسی خاص در تهران بخشید، توده بهداشت

روانشاد خمیر الملک

روانشادان سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی قیام کردند
خواهان تأسیس عدالتخانه گشتند (۱۲۸۴) و این هنگام را آغاز
لرز دانیم .

زمامداران مخالفت کردند، آنان قدمی پیشتر نهاده خواستار
قانون اساسی گشته درمان اساسی کشورش دانستند زمامداران بر
مخالفت افزودند و تب حقيقی دموکراسی شروع شد .
تب بمروز سراسر پیکر کشور را فراگرفت، مظفرالدین شاه
از جریان آگاه شد، مسئول را اجابت کرد و در تب تخفیفی حاصل

گشت (۱۴ مرداد ماه ۱۹۸۵)

هذیان

جنبیشی در سراسر کشور پدیدار و آثار تبدیل کراستی
نمودار بود.

تمام اعضاي پیکر کشور کما بیش در این تبدیل سهیم بودند ولی
آذر باستان، عضو هم اندام میهن، حرارتی بیش از دیگران ابراز

روانشاد مظفر الدین شاه

میداشت، بفرمان شاه، نخستین مجلس شورای اسلامی پزشکان با
کمک پزشکان عالیقدری که از کارمندان بر جسته آن بودند نخستین
قانون نامه ایران را بنام قانون اساسی تنظیم کرده درمان اساسی کشورش

خوانند.

روزیکشنبه ۸ دیماه ۱۲۸۵ بیش از چند روزی بسفر ابدی شاه باقی نمانده بود که فرمول درمان اساسی را تصویب نموده فرمان خدارا بجا آورد و آن کار نیک را کفاره گناهانش دانست و نامی نیک از خود بیادگار گذارد.

دو و اثره عدل مظفر که با خط زرین بر سر در شورای پزشکان از آن روان شاد بیاد است، بیاد ظفر عدل و داد بر جور و بیداد عصر است بداد است.

در باریان از کار بر کنار مانند و مجلسیان عهده دار اداره چرخ امور ایران و درمان تبداران گشتند.

در این هنگام کشور نیازمند پزشکان حادقی بود که اعدام نیمه جان تبداران را روانی دهند، نور فرهنگ بر آن تابند، و با بیماران آن کنند که پزشکان عالیقدر ژاپون مقارن آن زمان و پیش از آن با هم میهنان خود کردند. دوره تکامل سریع شکفت انگیزی در کشور خورشید طالع ایجاد نمودند.

بدبختانه وضع چنین نبود و طالع ما با طالع ژاپون متفاوت بود، محمد علیشاه قاجار، میکادوماتسوایتو نبود، دیده در باریانش بنور فرهنگ نوین روشن نگشته خود نیز در بارگاه فرهنگ شرف حضور نیافته از بوستان فرهنگ میوه ای که کشور را بکار آید و تبداران درمان کند نیچیده بود.

یاران و دستیارانش طرفدار روش پیشینیان بوده فصدر اتجویز کرده درمان اساسی تب خوانند.

پزشک فصاد، فсадی بپاکرده در حال هذیان، فریاد زد بمعجون
اساسی نیازی نیست من با اسلوب طب قدیم رفتار کرده روش قدیمیان
را محترم میدارم.

تبداران فریاد بر آوردن تو خود بیمار و هجنونی و انتظار
عالج از تو نوعی جنون است.

روانشادطباطبائی

پزشک و بیمار در حال هذیان بجان هم افتادند و سرانجام پزشک
را جواب کرده فرزند کوچکش احمد شاهرا بر کرسی بزرگ طبابت
ایران نشاندند، و باز شورای پزشگان اختیارات را بدست گرفت (۱۲۸۶).

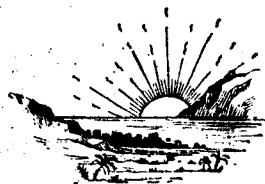
نظر نکته سنجان راجع بنسخه درمان و پزشگان آن زمان
شوستر امریکائی پزشک مشاور بیگانه که برای روش گرد-
آوری و هزینه درمان تبداران زمانی بایران آمده است، در دفتر
خاطرات خویش بنام اختناق ایران، نخستین شورای پزشگان را
ستایش کرده رفتار و کردارش را شایان تمجید و تحسین دانسته است.

روانشاد بهبهانی

نکته سنج فرانسوی راجع باعطای دستخط مشروطه در کتاب
شورش ایران نظر خود را چنین بیان کرده است.

نه شاه فهمید بملت چه داد و نه ملت دانست از شاه چه سُرْفَت
بعبارت دیگر تکامل ایران را برای نیل به دموکرات ناقص دانسته
اجرای چنین دستوری را برای تب داران ایران زود دانسته است .
بنظر نگارنده چون این سبک حکومت خود مختاری مانع
تکامل است ، بنا بر این هر وقت چنین جنبشی آغاز میگشت زود بود .

ادامهٔ تب و ضعف

۱۴۰۰ - ۱۲۸۷

روش تقسیم طبقات توده در کشورها و اعصار مختلف، متفاوت است، در کشورهای خاور توده را میتوان بسه طبقه چادرنشین و ده نشین و شهر نشین تقسیم کرد.

جادر نشینان تیغی دو دهند، دم مثبت و دم منفی دارند.
چنانکه بکارهای زرخیز خویش، کشاورزی و گله‌داری، اشتغال ورزند کنبعینه کشورند و اگر سلاح بر دست گیرند بزر گترین آفت تکامل جامعه خواهند بود.

در زمان ناصرالدین شاه طبقات سه گانه بالا بر جای خود نشسته بودند و هر کوشش جنبشی با اجرای سیاست بیم و ترس که مطلوب زمان بود نابود میشد.

در زمان مشروطه افراد کشور بموافقتان و مخالفان آن تقسیم گشتند، دسته هائی از چادرنشینان به پیروی از سران خود با اینان یا آنان هم رای گشتند.

تحولات داخلی از سطوت و قدرت دولت مرکزی کاست،
دخلات بیکانگان و بی لیاقتی زمامداران و سوء استفاده توده از آزادی مزید بر علت گشت، چادرنشینان با سلاح آتشین به جان،

هم میهنان خود اقتاده در گوش و کنار کانونهای فسادی ایجاد گشت
تب داران دائماً پزشگ عوض کرده آثار بهبود نمیدیدند.
از پزشکان بیشماری که در این مدت بعیادت بیماران آمده
بدرمان پرداخته بکی شایان توجهی خاص است و آن دکتر پیمان است
دکتر میگفت من نیازی بشورای پزشکان ندارم توده را بکمک
یاران خود درمان میکنم.

دکتر پیمان اقتداری از خود نشان داد که در دوره نخست
مشروطه ایران بی نظیر بود، در گوش و کنار نیز پاره از کانونهای
فساد را شکافت.

ولی در پایان کار، توده از همکاری با پزشکان مشاور بیکانه
یا مستشارانی که دکتر برای بهبود جامعه مفید نمیدانست ناخور سند
بود. (پیمان ایران و انگلیس ۱۹۱۹) دکتر بیماران را بحال خود
گذاشت و از کار کناره گیری کرد.
تب باقی. با ضعف و بیحالی توانم، و هر روز شدیدتر می شد.

بیگانگان و تب شورش ایران

روابط ایران و اروپا از دیرباز از زمان نامداران صفوی و معاصران هانری چهارم و لوی سیزدهم و لوی چهاردهم برقرار بوده است، در پایان دوران سلطنت صفوی در زمان شاه سلطان حسین سست نهاد، افغانان و سایر بیگانگان با ایران را آوردند ناامنی و بینظمی برقرار گشته بود.

اثر واکنش آن در اروپا قطع روابط ایران و آن سامان گردید در زمان ناپلئون کبیر، جهانگیر آزمند خواهانی شیرین دیده برقراری روابط با ایران را سودمند دانسته بود.

نخستین سفیر ناپلئون کبیر در سال ۱۸۴۶ خورشیدی (میلادی) در زمان فتحعلیشاه با ایران آمد و از آن زمان تا کنون روابط ما با آن دیار ادامه دارد.

گشايش اين ارتباط در تمام شئون حياتي و اجتماعي وسياسي و نظامي مؤثر گشت.

وضع عادي زندگاني ما يز تغيير كرد، خوارك و پوشاك و مسكن ما نيز بمرور كما بيش صورت زندگاني اروپائي بخود گرفت.

از لحاظ سياسي و سپاهي، وضع نامطلوبی پيش آمد: افكار و عقاید و مصالح بیگانگان در کارهای ما واکنشی ایجاد کرد بقسمی که تطبیق مصالح کشور با منافع بیگانگان بویژه همسایگان از باریکترین

و دقیق ترین کارهای سیاستمداران و زمامداران گشت.
در اواخر جنگ بین‌الملل همسایه شمالی بشدید ترین تبی
که تاریخ شورش‌های جهان را بیاد است دچار شد و روابطش با ایران
موقتاً برید.

در زمان زمامداری دکتر پیمان نخستین بار در تاریخ یکصد و
چهل ساله اخیر ایران، عرصه میدان برای همسایه جنوبی بازگشته
حالی از اغیار بود و مطرح شدن پیمان نتیجه بی‌رقیب مازدن عرصه
پیکار بوده است.

آنکه بیگانگان را موحد تب شورش ایران میدانند راه
خطا پیموده اند، قیام هم میهنان نتیجه کوشش‌های خستگی ناپذیر
روانشاد سید محمد طباطبائی است. و آن بزرگوار را حقی بزرگ
برگردان ایرانیان است.

هم آهنگی سید عبدالله بهبهانی نیز نمرة اندزهای آن
روانشاد است.

در جریان شورش بیگانگان بدیده مصالح خویش بدان نگریسته
از روحیه ها و موافقان و مخالفان استفاده کردند دسته باینان و دسته
با آنان پیوستند. موقع شناسان و سودجویان نیز که همیشه در هر
کشوری خواه آرام یا پریشان وجود دارند. آلت اجرای نظر
بیگانگان گشتند.

این موضوع اختصاصی با ایران ندارد؛ وضع روابط بین‌الملل
طوریستکه کمتر شورش داخلی از دخالت مستقیم یا غیر مستقیم
بیگانگان بویژه همسایگان در امانست، استنباط امر از صفحات

تاریخ آسان است.

هجوم همسایگان فرانسه بمرزهای کشور در دوران شورش
تاریخی آن یکی از گواهان این سخن است.

دخالت نیروهای مسلح بیگانگان در شورش روسیه و شورش
اخير اسپانیا گواهانی دیگرند.

بدیهی است که نفوذ زورمندان در ناتوانان بیشتر میباشد.

بخش چهارم

اغاز سدهٔ چهاردهم خورشیدی

یا شروع بزرگترین ادوار تحول و تکامل ایران

چند صباحی به پایان سدهٔ سیزدهم خورشیدی مانده بود.

تب تبدارن و جنگجویان اروپا پس از چهار سال خونریزی (۱۲۹۷-۱۲۹۳) که تا آن زمان بی نظیر بود پایان یافته بود.

روز هفتم تیر ماه ۱۲۹۸ خورشیدی (۲۸ زون ۱۹۱۹)، عرقداران آن سامان در کاخ تاریخی ورسای جمع گشته افکار خود را بدیگران تحمیل نموده نسخهٔ درمان را امضا می‌کردند.

ولی ابرهای تیره و تار هنوز از آسمان ایران پراکنده نگشته و تب شورش تسکین نیافته بود.

بیماران در ضعف و بیحالی بسر برده کانونهای فساد در سراسر

پیکر کشور هویدا بود.

* * *

ایران برای نخستین بار از حکومت خود مختاری دوهزار و

پانصد ساله خلاص گشته جامعهٔ دموکراسی پوشیده بود.

اقتدارات سران کشور بدست وزیران و اختیارات اینان بدست

مجلسیان و انتخاب و کیلان بدست عوام سپرده بود.

عوام فریبان نادانی بنام هادیان ملت، راهنمائی هم میهنان را
بدست گرفته، کورانی عصاکش کورانی دگرگشته بودند.
توده از مفهوم دموکراسی آگاه نبود. آزادی را خودسری
دانسته، رشتہ نظم بمرور گسیخته شده در هر گوشه خودسری آغاز
گشته بود.

دست طبیعت از کمک باین بی نظمی دریغ نداشت، کوههای
مرتفع مازندران و آذربایجان و کردستان و ارسستان و سایر نقاط
کشور، سر باسمان کشیده بذکر هفاخر تاریخی خویش قناعت
کرده ارتباط شهرها را از سده‌ها پیش بریده بردند.

باستثنای چند راهی که بیکانگان در جنگ بین‌الملل یا
پیش از آن برای مصالح خویش ساخته بودند، ارتباط نقاط از همان
راههای کاروان رو عهد باستان بود.

سران هر نقطه خود را سران آن منطقه دانسته، کانونهای
فساد در سراسر کشور ایجاد گشته بود.

راهنما را بر کاروانیان سد نموده، ارتباط فکری و
بانزرهای را قطع کرده بودند.

سستی و بیحالی در تمام کارهای اداری حکم‌فرما و گاه
کارمندان پس از ماه‌ها انتظار و یا اعتصاب بجای حقوق ماهیانه جو
و آجر دریافت میداشتند.

مالیات لا وصول و خزانه‌تهی و بتنه دستی عمومی منتهی
گشته بود.

- ۴۷ -

دولت هر چند سال یکبار کشکول گدائی نزداین و آن دراز
کرده باگر و گذاردن منابع کشور وامی از بیگانگان تهیه نموده بکام
گرگانی گرسنه مینهاد.

اهالی شهرستانها علاج دردهارا از زمامداران وهادیان خواستار
بودند، آنان نیز بدرد بیدرمان اغراض شخصی گرفتار شده هر دسته
دیگران را مقصراً دانسته خود را از هر معصومی معصوم تر و انمودمیکردند.
همه دم از عدل و داد زده، خود بیداد گردید، کشور را در
آتش بیداد میسوختند.

نا امیدی در تمـام شئون اجتماعی مشهود و روزنـه امیدی
پدیدار نبود.

عزت نفس و اعتماد بنفس نیز رخت بر بسته بودند.

روزنـامه نـگار ۰ یـهـن پـرـست بـدـبـیـنـی روـزـی مـیـگـفتـ :
درـدـ اـیرـانـ بـیـ دـوـاستـ .

همکار خوشبینش پاسخ داد. درد ایران با خداست.
خوشبین حق داشت، درد ایران با خدا بود، خدا خواست
و رضا خان قد بر افرشت.

* * *

پاسی از شب سوم اسفند ۱۲۹۹ گذشته بود که دکتر رضاخان
تهران را تصرف کرده خواستار درمان شد.
نخستین نسخه که زیر عنوان حکم میکنم، برگوی و برزن
پایتخت ایران چسبیده بود زنگ اعلام و اخبار آغاز حکومت با
اقتداری بود.

۴۸۰

صورت مغاینه دکتر رضا خان و جریان درمان را از دفتر
خاطرات ایام استخراج کرده بنظر خوانندگان عزیز بویژه نوجوانانی
که آن روزگار را بچشم ندیده اند میرسانم.

اهید است بدیده عبرت بدان فکریم، از صفحات تاریخ پند
گیریم، داروی فرهنگ مصرف ترده پزشک خویش گردیم، جامه
عافیت پوشیم و بخواست خدا و در زیر لوای فرهنگ رو به تکامل
رویم و از بازگشت تب بویژه در دوره کنونی که دوره بحران
و عرق است پیش گیری کنیم و فراموش نکنیم که علل مقابله و قایع
و نتایج متشابه بوجود میآورند.

سوم اسفند ۱۳۹۹

دکتر رضا خان گوید.

امروز صبح بدقت بوارسی بیمار پرداختم، بیمار را بیحال
و تبدار یافتم، قلب و دستگاه گردش خون طبیعی ولی حرکات دل
و جریان خون ضعیف است.

سلسله اعصاب و حواس پنجگانه بجا است ولی نیروی تصور
و تعقلش بس کوتاه و نیروی قضاوت واستنباطش از آن کوتاهتر است
کوئی دیدگانش را غباری فراگرفته و جهان را تیره و تار
از پس ابر می بیند و درست قادر بتشخیص وضع و موقع خود در
جهان نیست.

اندیشه و گفتار و کردارش به هذیان بیشتر هینما بر تابحال
طبیعی تندرستان.

بیماران گاه بر روی موضوع های واهی و بی اساس وزمانی بروی
چیز نهائی که منافع شخصی مینامند به مباحثه می پردازند، مباحثه
با مخاطه و سنسطه آغاز میشود با گفتار های ناروا ادامه پیدا کرده
و با منازعه و مشاجره پایان می یابد.

جای شگفت است که توده بیمار قادر بتشخیص مصالح خود
نیست و اغاب بر علیه منافع خود قیام کرده با پا فشاری زیاد آنرا
خواستار است.

در این حال بیمار نادانی را ماند که گنه گنه تلغی برای او
نوشدار وست، وای بیمار ندانسته خواهان شیرینی هائی است که شاید
برای او زیان آور است و از تلخی داروی سودمند گریزان است،
زمانی نیز کسانی را مانند که هر آن پزشک عوض کرده عقدة
دل را نزد او بگشایند و هر چه در دل دارند بگویند، اورا بقراط
زمان دانند ولی هر گز دستور اورا بکار نمندند. روزی دیگر طبیعی
تازه خواهند، پزشک نخستین را نکوهش کرده نزد پزشک نوین
شکایت برند و اورا ستایش کنند.

دستها و پاهای اعضاء و جوارح اندام نیز طبیعی، ولی بیمار
گامی که بتوان گام صحبت و عافیتش نامیدسوسی کمال مطلوب بر نمیدارد.
باندیشه اندر شده با خود می گفتم که چون است که اعضاء همه
طبیعی و فکر و روان بیمار دگر گون است.

این پند را از بقراط سر پزشک پیشینیان بیاد داشتم نخستین

وظیفه پزشک آن است که هضر نباشد. من هم نه فقط مایل نبودم زیان‌مند شوم بلکه میخواستم سودمند واقع شده اعتماد بیمار را کاملاً سجانب کنم در کتاب پزشکان اخیر نیز خوانده بودم که تا کانون هر رفع نشود بیماری درمان پذیر نیست.

باز بفکری عمیق فرو رفتم بتجددید رارسی بیمار پرداختم، در گوش و کنار پیکر، کانونهای فساد یافتم، مانند ارشمیدس فریادی از شادی بر آوردم و گفتم، یافتم، تب بیمار از حال عادی خارج گشته صورت سپ تی سمی یا تعفن خون بخود گرفته است، از کانونهای فساد زهرا به یا توکسین خارج شده جهازهار امسهوم میکند و مانع صحت و سلامت و تکامل بیماران است.

قلم تدبیر پزشکی بتنهای برای درمان کافی نیست و باید با نشتر شمشیر جراحی توام گردد.

سپس پایه درمان را بر این سه اصل نهادم:

داروی مسکت برای تسکین تب و هذیان، آمپول قوه برای تقویت و نگاهداری قلب و سایر دستگاهها، و نشتر شمشیر برای شکافت کانونها، و از همان روز بمداوا مشغول شدم:

* * *

تشخیص درست و معالجه بچابود، داروی مسکت حالت عمومی بیمار را تسکین داد، آمپول قوه به قلب و ریه و سایر دستگاهها نیروئی تساره بخشید، و نشتر شمشیر درمان کانونهای فساد اعجاز کرد.

در تب تخفیفی کلی حاصل گشت و بیمار رو به بیهودی میرفت

رضا شاه

بیماران بپا خاستند و بپاس این خدمت و بشکرانه آن نعمت همه
یکدل و یکزبان روز اول گفتند: زنده باد دکتر رضاخان (۱۳۰۰-۱۳۰۴)
روز دوم فریاد زدند: پایه زده باد پرسور پهلوی (آبان ماه ۱۳۰۴)
از روز سوم به بعد فریاد کشیدند.
جا وید باد شاهنشاه (۱۳۰۵-۱۳۲۰).

توضیح

مقصود از نامهای دکتر فرهنگ و دکتر خوشنگ و دکتر نیرنگ که در باره بخش‌ها بکار برده شده است کوشش در تشریح افکار زمان است و نظر خاصی باین و آن ندارد.
آیا مبارزه فرهنگ و نیرنگ جدال هوای عقل و نفس استاد است؟

شورای استاد

چون دکتر رضا خان بر کرسی استادی جاوس کرد با قلبی
پاک معاونان و دستیاران خود را احضار فرمود و در روش ادامه درمان
بمشاوره پرداخت، مشاوران استاد سه دسته بودند.

نخست - فرهنگیان - بریاست دکتر فرهنگ.

دوم - نیرنگیان - بریاست دکتر نیرنگ.

سوم - خوشنگیان - بریاست دکتر خوشنگ.

استاد ابتدار و بدکتر فرهنگ سپس بدیگران کرد نظر هر یک
را جویا شد.

- دکتر فرهنگ گفت! تشخیص حضرت استاد قابل تقدیر و
درمان شایان تقدیس است، بیمار از تبی خوفناک و کابوسی و حشتناک
خلاص شده است ولی هنوز روحًا ضعیف و جسمًا نحیف بوده نیروی
تصورش بس کوتا است.

چنانچه مقتضی دانند نخست به بیمار داروی فرهنگ داده
شود سپس سازمانهای نظیر کشورهای فرهنگی جهان طبق مقتضیات
عصر ایجاد شود، هر چند اثر داروی فرهنگ به روز مان ظاهر میشود
ولی در حقیقت بهترین درمان اساسی است، بیگانگان که از احاظ
سازمانهای بیشمار از ما پیشند، پیشی آنان مدیون پیشرفت های
ایشان است و فرهنگ موجود سازمانهای نوین جهان است، بعلاوه

داروی فرهنگ جسم را نیروئی مخصوص بخشد و روح را نشاطی تازه دهد و افق تصور وسیع شده نیروی قضاوت و تصور رشد کند. و بیمار در انجام پزشک خویش گردد و پس از بهبود از بازگشت تپ پیش گیری شود، در این هنگام جامعه باورزش لازم رستخیز فرهنگی که در خور نیاکانش باشد آغاز کند.

دکتر نیرنگ گفت من بانظر دکتر فرهنگ مخالفم چنانکه بیمار پزشک خویش شود خودرا از حضرت استاد بی نیاز دارد و ممکن است روزی بز جسارت افزاید و بر رای آن بزرگوار که سرآمد اقرانند خورده گیرد، چنانچه مصلحت دانندسازمانها چنان رنگین شود که دیده همگان را خیره کرده قدر خداوندگار را دانسته همانطور که در خور است یگانه عصر و فرید دهرش شناسند، دکتر فرهنگ از مراحم والطافت سوءاستفاده کرده مشاوره را دادن دستور دانسته است ما جان نثاران سریر اعلی در آستان حضرت استاد ذره بیمه داریم امرت مطاع و فرمان فرمان خدا است.

دکتر فرهنگ گفت: سعدی از سران فرهنگ ها فرموده است: هر که شاه آن کند که او گوید حیف باشد که جز نکو گوید یکی از بزرگترین علل بیماری جامعه کنونی آنست که در سده گذشته اروپائیان در زیر اوابی فرهنگ گامهای بلند بر داشته سوی کمال مطلوب خویش روان گشتهند در آن زمان زمامداران خاور در خواب غفلت خفته بودند و مثال خفته را خفته کی کند بیدار، مصدق پیدا کرده خاوریان با زمامداران خود در خواب بودند و هنگامی چشم کشودند که باخترین فرسنگها از آنان پیش بودند و

و خود را از جهانیان برتر داشته سرور جهان خواندند و خواستند
و میخواهند تاز نجیر بندگی بر گردن دیگران نهند، در این هنگام
که خوشبختانه بخاص خدا وجود چنین استادی باین سامان ارزانی
شده است، بر ماست که آن اشتباه بزرگ را جبران کرده پایه تعییم
فرهنگ را نهیم و سازمانهای مفیدی که فرهنگیان در سده گذشته
بوجود آورده اند با در نظر گرفتن وضع و موقع و مقتضیات کشور
برقرارسازیم و پایه سازمان هارا بر فرهنگ نهیم، با فرهنگ هم فکری
و هم آهنگی بین هم میهنان را تقویت داده وحدت ملی را جاوید و
استوار سازیم.

دکتر نیرنگ در اندیشه رفت نیرنگی زده برای تحریک هوای
نفس استاد گفت ما بندگان، کوچکتر از آنیم که در پیشگاه استاد
خود نمائی کنیم، پیسرفت‌های اخیر مانیز هرهون آن بزرگوار است
و خود با آنکه ساله است مصدر امور بوده ایم قادر به برداشتن
کوچکترین گامی در راه پیشرفت نشده ایم، اینک که استاد قد
قد بر افراسته و نیروی ابتکار خدادادش اعجاز خود را بجهانیان
مینماید، مارا نیاید که پند و اندرزش دهیم و هر چه پسند رواست
چنانکه سعدی هم در جای دیگر فرماید هر عیب که سلطان پسند
هنر است. و فردوسی از بزرگترین دانشمندان جهان نیز که تمام
اهل فرنگ بعلو فکرش ایم-ان دارند و جهانداران روی زمین
ترجمه کتابش را هر روز برای جهانداری تمرین میکنند فرموده
است، چه فرمان ایزد چه فرمان شاه، ارتشی که نبوغ حضرتش بوجود

آورده است، خود نخستین واپسین درمان بوده مارا از هرداروئی
بی نیاز هیسازد.

دکتر فرهنگ از سفسطه نیرنگ و عاقبت چاپ‌لوسی‌های
خطرناکش ترسید و گفت، خوب است قدری از الفاظ دست کشیده
به معنی پردازیم، ارتش مانند تنہ درخت و سازمانهای ما شاخه‌های
آنند و ریشه درخت از فرهنگ سیراب می‌شود، و میوه‌هایش نتیجه
زحمات فرهنگیان است، صفحات تاریخ گواهند که سپاهیان و سیاسیان
مانند سایر افراد بشر ممکنست دچار اشتباههای سپاهی و سیاسی
شوند، فقط فرهنگ است که کشور را در این موقع باریک نجات
میدهد. و کشور با فرهنگ زنده و جاوید است، فرهنگ دیرین میهن
را زنده کنیم و آنچه از تمدن فرنگ مفید است بدان افزائیم. روان
هم میهنان را نیروی تازه بخشیم. راه‌ها و راه آنهای باسازیم و آنها
را شریان کشور دانیم و ارتباط فکری و بازرگانی را برقرار ساخته
کارخانه‌ها در کشور تاسیس کنیم و بمروز هم میهنان را از کالای
بیگانه بی نیاز نهائیم.

دکتر نیرنگ گفت روح کشور استاد است و نفس فرهنگ استاد
و هر چه هست از استاد است، راجع به شریانها و کارخانه و روش
عمران و آبادی نیز هر امری فرمایند روا است و هر اقدامی فرمایند
بجا است گرچه همه را به خویشتن اختصاص دهند و این روش نیکو ترین
وسیله پیشرفت کشور است، بویژه می‌بینیم هزاران سال است که آبادی
این مرزو بوم در حال رکود مانده و اکنون فرنگیان فرسنگ‌ها
از ما پیشند

چنانچه استاد دست باصلاح اساسی زده باختصاص دادن آبادیها
اقدام فرمایند خواهید دید که دیری نخواهد گذشت که ایران گلستان
شده کرانه های شمالش تفر جگاه تاجداران جهان خواهد گشت .
دکتر فرهنگ گفت بیماران پس از خدا چشم بمراحم استاد
دوخته اند کشور و هر چه در اوست از آن او دانند و باختصاص دادن
آبادیها بحضورش نیازی نیست چه کاخ و جایگاه استاد دل بیماران
است و استاد آنان را از دست گرگان خلاص کرده کانونهای فساد
را شکافته شباني ایشان را عهده دار گشته است .

دکتر نیرنگ آواز بر آورد، دکتر فرهنگ بمروز از حد
خویش پای بیرون می نمهد، نخست مشاوره را دادن دستور دانسته است
اکنون از حکومت حضرت استاد استقاده کرده کار را بگستاخی رسانده
است، خدا فرماید (العبد و مافی یده کان لمولا) مادر بر اثر استاد بند کان
و برد گانی بیش نیستیم و آنچه هست از اوست .

دکتر فرهنگ آهی کشیدو گفت، جای شکفت است که نیرنگ
کلام خدارا نیز بمیل خود تعجب و تفسیر می کند، تسلط ناس بر نفس
و مال خود یکی از فرمانهای بزرگ ذات لایزال است .

* * *

عقل استادرای فرهنگ را می پسندید و ای بتدریج تلقین ها
و چابلوسی های نیرنگ باهوای نفس هم آهنگ می گشتند واستاد
بین تلقین سروش و وسوسة اهریمن در تردیدی غریب گرفتار شد .
سر انجام دکتر خوشنگ را که تاکنون ساکت و صامت نشسته و
ناظر قضایا بود بداوری خواست و نظر او را خواستار گشت .

خوشنگ باطننا با فرهنگ همراهی ولی از نیرنگهای دکتر نیرنگ ترسان بود و گفت .

بزرگوارا، وظیفه خدمتگذار گردآوری حق العلاج بیماران و تامین هزینه درمان است، فعلاً نیز پولی درخزانه موجود و منتظر فرمان حضرت استادم، این نکته را نیز بعض رسانم از زمانی که در بیماران آثار بهبود پدیدار گشته بطیب خاطر دستمزد لازم را میپردازند و از موقعی که راه رو ها و دلانها امن شده است ارتباط آسان و گردآوری هزینه درمان سهل گشته است .

دکتر نیرنگ از شنیدن اسم پول و خزانه و سهولت گردآوری حق العلاج نیرنگی دیگر بخاطرش رسید با خنده شیطنت آمیز بفرهنگ نگاهی کرد و گفت، هزینه درمان و آنچه هست از آن استاداست و چنانچه نظر ذرہ بیمقدار مورد قبول خداوندگار واقع شود عمران و آبادی فوراً آغاز گردد و بیماران حق العلاجی بیشتر پردازند تا در امر عمران تسربیع شود و اقدامات مجددانه در اصلاح امور عام بعمل آید، جان نشار نیز فدا کاری خویش را بیش از پیش آشکار ساخته چنان کنم که این سرزمهین را خاد برین دانند، قدر ذات بی مثال استاد را دانسته منزلتش شناسند و خداوندگار را چنانکه درخور است خداوند جهان پندارند .

سپس نگاهی تحقیر آمیز بیاران انداخت و با تفرعنی خاص گفت از امروز همه ما باید فرمان استاد را فرمان یزدان دانیم و بعبادتش پردازیم و سایه اش را سایه خدا شناسیم، سر به آستانش سائیم و بدانیم که استخوان پوسیده یک سر باز که موجد پیشرفت

فرهنهک زمان است بر هزار فرهنهگی دروغین رجحان دارد، از این ساعت قلمی که هدفش مدح استاد نباشد خواهم شکست و زبانی که ممدوحش آن بزرگوار نباشد خواهم برید و ۰۰۰۰ و ۰۰۰۰ و بالاخره آنان که حضرتش را معبد ندانند معذوم خواهم کرد.
فرهنهک آهی سوزناک کشید و آهسته گفت، استاد محبوب است
میخواهد معبد شود، میترسم مغضوب گردد.

کارهای استاد

استاد به ادامه درمان مشغول شد زمانی نصیحت فرهنگیان میپرسندید و وقتی دستور نیرنگیان بـکار می بست شخصیتش فوق العاده و اراده اش تزلزل نا پذیر بود تلقین های خوب و بد را با عزمی آهنین اجرا میکرد بیمار را پیوسته با دستی توانا و گاه بادستی دیگر ناتوان میساخت . روزی بپزشک فرهنگ گفت همه ساله صد نفر بیمار بفرنگ بفرست تا علاج شوند و در بازگشت بدرمان دیگران پـدازند داروخانه های کوچک و متوسط فرهنگ را توسعه ده و درس میهن پـرسـتـی و ظـیـفـهـ شـنـاسـیـ به آـنـانـ بـیـامـوزـ تـاـ وضعـ و موقع خود را در جـهـانـ تشـخـیـصـ دـهـنـدـ . نـیرـنـگـ گـفـتـ پـرـسـتـشـ استـادـ درـ صـدـرـ بـرـنـامـهـ باـشـدـ وـ هـجـرـ مـانـهـ دـسـتـورـ دـادـ فـرـهـنـگـ رـاـ بـارـنـگـیـ نـوـبـنـ بـنـظـارـ استـادـ رـسـانـنـدـ اـزـ سـطـحـ مـعـلـومـاتـ بـکـاهـنـدـ وـ بـرـ تـظـاهـراتـ بـیـفـزـایـنـدـ ، درـ پـایـانـ گـفـتـ زـنـهـارـ چـونـ سـخـنـ اـزـ فـرـهـنـگـ خـانـهـ بـزـرـکـ بـمـیـانـ آـیـدـ موـانـعـ بـتـرـاشـ وـ بـگـوـ فـعـلـاـ مـوـقـعـ آـنـ نـیـستـ .

نـیرـنـگـیـانـ درـ هـرـ کـارـیـ دـسـتـیـ مـیـبـرـدـنـدـ وـ دـسـتـبـرـدـیـ مـیـزـدـنـدـ .
فرـهـنـگـیـانـ خـواـسـتـنـدـ کـاخـ دـادـگـسـتـرـیـ بـنـاـکـنـنـدـ نـیرـنـگـیـانـ اـزـ پـیـشـ کـاخـ بـیـدادـ (ـزـنـدانـ قـصـرـ)ـ بـپـاـ کـرـدـنـدـ وـ دـانـشـمـنـدانـ وـ حـرـامـیـانـ رـاـ درـ یـكـ رـدـیـفـ قـرارـ دـادـنـدـ .

فرهنگیان شریان سرتاسری کشور را که شاهکار استاد است بوجود آوردند. نیرنگیان بقصد مشغول شدن و گفتند بهترین درمان است. فرنگیان بتقویت جسم و روح بیمار کوشیدند - نیرنگیان زالو را بس مفید دانستند و گفتند این دستور پیشینیان است.

پایان کار رئیس نیرنگیان

کار مفیدی نمایند که استاد بدان دست نزند و از دست برد نیرنگیان مصون نمایند. نیرنگ هر روز بادهای بدست استادداد و نشنه آنرا ستایش کرد و دائم بر شماره جامها افزود استاد مستباده غروز شد و بیماران را گاه فراموش کرد. قضاؤت مریضان نیز تغییر نمود چشم و گوش خویش را گشودند واستاد را می پرست یافتند. چون اصلاحی میکرد میگفتند که می کرد نه وی و چون اشتباهی مرتکب میشد میگفتند که وی کرد نه می.

روزی استاد دانست که نیرنگ جامه رنگینی نیز برای او دوخته است. گفت جامعه را تاکنون رنگ زدی و من بخطرا رفتم اما مرا رنگ هزن که حلالت نکنم سرانجام دکتر نیرنگ به خمنیستی فرو رفت و رنگ عدم بخود گرفت.

پس از رئیس نیرنگیان

دانشگاه که از بزرگترین یادگار عصر استاد است پس از نیرنگ بنا شد (۱۳۱۳) و استاد در گشایش آن باین حقیقت اعتراف کرد که لازم بود در تأسیس این فرهنگ خانه بزرگ خیلی زودتر اقدام شده باشد و برگذشته اسفها خورد و بجهران آن دستور داد

که پایه تعمیم فرهنگ را بنهند و دانشسراهای در سراسر کشور تأسیس و میوه های آنرا به دیه ها فرستند و بمرور دارو خانه های کوچک فرهنگ در تمام نقاط بگشایند و عموم را بداروی فرهنگ معتماد سازند

آثار نیرنگ

استاد جام می شکست و هیفروش را نا بود کرد ولی افسوس میخانه ها بسیار و باده فروشان بیشمار بودند و استاد به سموهیت هز من دچار گشته بود. بیماران که تا دیر و زیپاسگزار آن بزرگوار بودند خدمات بزرگش را گاه ناچیز شمردند و چنانچه قصوری میکرد تقصیری بزرگ میپنداشتند جمعی نیز از درد سوزنهای قوه که در او آخر بیموقع بکار میرفت نالان بودند بویژه وقتی پرستاران سوزنهای نجوشیده بکار برند و دمل هائی تولید کردند.

تب دوم بیمار

چنانکه در بالا گفته شد سوزنهای قوه و داروهای هستک در علاج تب مشروطه مفید واقع شد و نشتر شمشیر با شکافتن کانونهای فساد اعجاز کرد و بیمار نزدیک بود عرق کند و لباس عافیت پوشد که سوزنهای نابهنهنگام و نجوشیده که در این موقع بتجوییز نیرنگیان بود بمرور دمل هائی تولید کرد و کانون های نوینی بوجود آورد هنوز تب اول نبریده بود که بخش دوم آن آغاز شد. ولی در این بخش بیمار زمانی رویای شیرین میدید و گاه اشباح شیطانی مشاهده میکرد.

رؤیای بیمار

بیمار دردشتبی مینو سرش است، جایگاهش هر روز از روز

پیش بهتر و خانه اش هر آن آباد تر و لوازم اطاقش هر دم کاملتر است از کالای بیگانه بمرور بی نیاز میشود و نیازمندیها یش را کارخانه های کشور و استاد تامین میکند.

قند میهن کامش را شیرین میسازد و پارچه های وطن را لباس عافیت میدارد. جامعه در جنب و جوش است و هر روز شهر های جدید بنادر و راه های تازه ایجاد میشود و سائط نقلیه نیز تکمیل گشته، خیابان های نوین و بنای های زیبا احداث میگردد. عمران و آبادی در کلیه شئون اجتماعی روز افزون است و بیمار با گامهای بلند و تند سوی کمال مطلوب روان است آبادی با زیبائی وزیبائی با شوکت و شکوه توأم است و سانهای جلالیه بس با جلال است.
بیمار هر دم چشم خویش را میمالد و میگوید.

اینکه می بینم به بیداری است یارب یا بخواب
خویشتن را در چنین نعمت پس از چندین عذاب
ناگاه اهریمن عذاب ظاهر میشود و بیمار کابوسی سیاه میبیند
نیرنگیان بدسته ها تقسیم شده با زالو های بیشمار بمکیدن خونش
مشغولند و خاطره های رؤیا تیره و تار میشود شبح کاخ بیداد نمایان
میگردد و گناهکار و بیگناه را در سیاه چال یکسان میبیند. آهی
سوزنگ میکشد و رعشه ای خاص اندامش را فرا میگیرد.

روحیه استاد

استاد نیز بمرور زمان به تبی مخصوص هبتلا شد و از آن
رؤیا و این کابوس بی بهره نماند. دوره کمون تب از زمان دکتر
نیرنگ است وزالوهای اقتصادی و اجتماعی و ۰۰۰۰ و ۰۰۰۰ وغیره

از ابتكار های آن نابکار و همکاران اوست استاد هر دی بزرگ بود
اندamesh بزرگ، روانش بزرگ، اقدامesh بزرگ، اصلاحش
بزرگ، حرص و آزش نیز بس بزرگ بود.

پایان کار استاد

بیماران بتدریج از استاد برودتی واخ اطرافیان کدورتی پیدا
کردند نیرنگیان ایجاد ترس را درمان آن دانستند و مريضان از استاد
و سایر پزشکان و حتی از پرستاران ترسان شدند. نیرنگیان روز
اول خطی باریک بین استاد و بیمار کشیدند، و سپس گاهی به پهنا
و زمانی به ژرفای آن افزودند و خندقی احداث کردند و نزدیک بود
که دژهای بدگمانی ایجاد کنند که دست تقدیر کار خویش کرد و
استاد از کار کناره کیری نمود (۲۵ شهریور ۱۳۲۰)

دوره های تب

لرز و تب جمعاً سی و شش سال طول کشید و به طریق زیر
تقسیم میشود :

۱- لرز - قریب یکسال - ۱۲۸۴

۲- بخش اول تب یا تب مشروطه ۱۵ سال ۱۳۰۰ - ۱۲۸۵

۳- بخش دوم تب بالدار مقدماتی جمعاً ۲۰ سال ۱۳۲۰ - ۱۳۰۰

تب اول را آزادیخواهان بوجود آوردند و دکتر رضا خان
معالجه کرد.

تب دوم را پرسور پهلوی ایجاد کرد و خود نیز بدان مبتلا
گشت و با استیفای رضا شاه پزشک و بیمار هر دو عرق کردند.

دوره های نامبرده بسالا که فصل مشترک بین حکومت خود مختاری دو هزار و پانصد ساله ایران و آغاز دموکراسی است بعقیده تکارنده از بزرگترین ادوار تحول و تکامل کشور است، امیدوارم در زیر سایه خدا و شاه و سران کشور و در انرکوشتهای خستگی ناپذیر خود بر موانع فائق آئیم و دوره مقاهم را بسلامت بپایان رسانیم و با داروی فرهنگ از بازگشت تب جلوگیری کنیم و رستخیز بزرگ فرهنگی چنانکه در خور نیاکان ما است آغاز کرده ایران و ایرانیان را بجهان معرفی نمائیم.

تهران ۲۵ شهریور ۱۳۲۰

پندهای استاد بیز شک جوانبخت

همنگام وداع

ای فرزند دلبند و ای نور دیده ارجمند :

خدا را پرستش میکنم، میهن و هم میهنان را دوست میدارم
وبتو محبتی خاص دارم، بر اصل این محبت از اشتیاه پادشاهان پیش
در فرستادن ولیعهدان به تبریز استفاده کردم، در آموزش و پرورش
کوششی فراوان مبذول داشتم و تو را به آزادترین کشورهای
جهان که آزادیش کمال مطلوب جهانیان است برای فراگرفتن فرهنگ
کسیل داشتم، در این کشور کوچک آزاد چنانکه بچشم دیدی
آزادی و انضباط توأم است، وقتی من زمام اختیار میهن عزیز بدست
گرفتم، آزادی بی نظمی بار آورده کشور بوضعی وخیم دچار
گشته بود. هم میهنان خام پازده سال بود بگرفتن مشروطه نائل
ولی افسوس که معنی آن را درست نمیدانستند، در آن زمان حکومتی
با اقتدار نخستین درمان ایران بود، زمام آن من بدست گرفتم شاید
افراط کردم، فعلاً جای تاثر نیست و تاسفهای خویش را در پایان
سخن یکجا بازخواهم گفت، گذشته آتیه را درس عبرتی است و من
پاره ای از اقدامهای خویش را بایجاز و اختصار گویم.

۱- کشور بس ضعیف بودارتشی تأسیس کردم و شهرستانهارا

یکی پس از دیگری تسخیر نمودم و پایه وحدت ملی را نهادم. فرزند
لقط تسخیر را اغراق پنداش، ایالات و ولایات پهناور میهن اسماء
جزء ایران و معنای آن جدا بودند سپس در ۱۳۰۴ قانون نظام
وظیفه را گذراند و ارتضی نوین جایگزین وضع پیشین شد و امروز
افسران جوان آزموده را بتلو میسپارم.

۲- استقلال ایران نیز ناقص بود، کاپی تو لاسیون از آوار
عهد نامه ترکمانچای بجا بود و استقلال اقتصادی و قضائی مفهومی
نداشت: آنرا الغو کردم (۱۳۰۷) آزادی لازم بdst آوردم، سپس
حصار انحصار بپاکردم و منظوری جز حفظ کالای میهن و بی نیازی
کشور از بینگانگان نداشتم، کارخانه هایی که در کشور تاسیس و
یکی از آرزو های پیشین گیان بود نتیجه این اقدام است ولی در برقراری
انحصار های داخلی استباهی بزرگ کردم.

۳- کشور بشریان نیازمند بود راه های بسیار ساختم ولی راه
آهن سرتاسری کشور از شاهکار های من است.

بازممکن است واژه شاهکار را اغراق پنداشی. توضیحی بایحاز
میدهم در ۱۳۰۵ اقدام بتاسیس راه آهن کردم و هزینه آنرا از محل
درآمد قند و شکر و چای تامین نمودم ولی آزموده نبودم، هفت
سال با آزمایش گذشت و با موافع بیشمار مصادف شدم (۱۳۰۵-۱۳۱۲)
و بعد گامهای بلند برداشتم، و بسال ۱۳۱۷ بکمال مطلوب رسیدم
ایجاد داره ساختمان راه آهن و سازمانهای مر بوط نتیجه آزمایشهای
گذشته و کارمندان آزموده هیوهای آنند؛ آنان را نیز بتومیسپارم

تا بکار ادامه دهی و ضمانتهای توسعه راه آهن کار وایجاد نخستین رشتة آن شاهکار است.

۳- در تمام شئون اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و لشکری و کشوری و ۰۰۰۰۰۰۰ وغیره اصلاحات پیشمار کردم و سازمانهای نوین ایجاد نمودم ولی افسوس و هزاران افسوس که نیرنگیان بهر یک رنگی زدند تو اصل را نگهدار و رانگهای زائد را محو نما.

۵- وحدت حقیقی و معنوی ایران نیازمند بفرهنگ است، پیش از مشروطه دبستانیان تکفیر و موجدان دبستان زنجیر میشدند پس از آن بمرور دبستانهایی بوجود آمد و من بتوسعه آن افزودم دانشجویان بفرنگ فرستادم سپس دانشگاه را گشودم و دانشسرای ای تاسیس کردم و قصد تعمیم فرهنگ را داشتم که روزگار امام نداد

۶- کلامی نیز راجع به املاک گویم، روز اول به نیت عمران و آبادی کشور، ودادن سرمشق بکشاورزان و مالکان دیه‌های خریدم و آبادیهای پدید آوردم در توسعه عمران حرجیص بودم نیرنگیان حرص و آزم دگر گون و به آزی مخصوص تبدیل نمودند حال به نیت پاک رجوع کرده می‌گویم، تمام دارائی و املاک را بتو واگذار می‌کنم، چنانچه فروشنده کان دعوی ثبتنی کنند حق بحق دار ده و آزردگان را دلداری نما و بقیه املاک را بملت واگذار کن تا روش آبادی آموزند، فرزند وقت گفتن گفتنی‌ها نیست من هر کاری را با اقتدار انجام دادم، مقید بودم که بگویند هر کاری بفرمان من بود، تو با اصلاحات ادامه ده و قاضع باش که بگویند در زمان تو بود

من کارخانه‌های بسیار تاسیس کردم تو بیک کاوشگاه بس کن و آنرا
در کاخ خویش بنانما و فرهنگیان را از نیرنگیان جدا ساز،
تو در کارخانه خویش قندوشکر فرهنگ را از تقاضه نیرنگ جدا کن و
فرهنگ را در گشور تعمیم ده.

از علاقه‌من بفرهنگ در شگفت مباش من زاده شمشیرم و تو
زاده فرهنگی و کمال مطابق ما وحدت میهن است، من وحدت
ملی را با تهدید و شیر بدست آوردم تو با تحبیب و تدبیر نگاهدار
و با فرهنگ آنرا استوار و جاود ساز.

فرزند تخت و تاجم از آن تو و بزدان ترا پشتیبان و میهن و
هم میهنان را نگهبان باد. هنگام تودیع نور دیده خویش را بوسید
و گفت.

حاصل عمرم سه سخن بیش نیست
خام بدم، پخته شدم، سوختم.

سر گذشت رضا شاه

نظمی بی نظیر در سراسر کشور برقرار، و در هر رشته جنبشی
بزرگ پدیدار گشت.

رضا شاه

دست تقدیر بـا تدبیر موافق آمد و سرانجام رضا خان،
رضا شاه شد.

رضا شاه همه را میطع و منقاد کرده زیر نفوذ خویش در آورد
ولی خود نیز بمرور بیمار گشته زیر نفوذ نیرنگ رفت.
فرهنگ و نیرنگ نخست وجود خارجی داشتند و با تلقین‌های
خویش اثر خوب و بد در فکرش نهادند، در پایان کار، فرهنگ و
نیرنگ همان هوای عقل و نفسش بودند و در عالم فکرش جدال
مینمودند.

فرهنگ اصلاحات را ایجاد کرده نیرنگ خویش بدان
میزد ولی پیوسته فرهنگ بر نیرنگ غلبه داشت.

مقدمات روایا

آنروز رضاشاه از رژه جلالیه باز گشته در کاخ خویش در
اندیشه فرو رفته بود.

نظری به غرب آنداخته نهضت غربیان را از دور تماشا میکرد
سپس نظری به شرق آنداخته سبب انحطاط شرقيان را از صفحات
تاریخ سؤال مینمود.

بر کهای تاریخ را ورق زده در صفحات آن چنین میخواند.
در سده نوزدهم هیلا دی بر پایه تاب ۲۶ ساله، فرانسه رستخیز بزرگ
فرهنگی، نخست از این کشور سپس در سراسر اروپا آغاز گشت،
کشورهای فرنگ در زیر لوای فرنگ وحدت ملی و معنی خویش
را یکی پس از دیگری بچنگ آوردند، فرنگیان با بل گلستان فضل
و ادب، و باغبان بوستان علم و کمال گشتند.

رأیحه فرنگ سراسر جهان را معطر ساخت، و باغبان
بوستان فرنگ میوه های فرنگ را برایکان نیاز آدمیان میکردند.
سپس فرنگ در کاخ نور بر تخت نور جاؤس فرمود، زمامداران
و تاجداران در بارگاهش بار حضور یافتند، لیک پادشاهان ایران،
و سلاطین عثمانی، و خدیوان مصر و امیران افغان و سایر زمامداران
شرق، غائب و در خواب غفلت غنوode بودند. ذه کلی از گلزار ادب
چیدند و نه میوه از باغبانان داشت خواستار گشتند و نه چشم و دل

گشودند تابنور فرهنگ روشن گردد.

زمامداران اروپا، چون از بارگاه فرهنگک ببارگاه خویش رو آوردهند، باین فکر شدند که نیرنگی زنندو فرهنگیان را اسیر پنجه چنگیان سازند و اینان را پر آنان فرمانرو نمایند.

سپس نظری به اقطار جهان افکنند و سطح فرهنگی دیگران را از خود پست تر یافتنند، به نظر تحقیر با آنان نگریستند و خواستند ز تغییر بند کی بر گردن آنان نهند و ایشان را مطیع و منقاد خویش سازند درسر سیادت بر خاوریان و سایر کشورهای جهان، هم چشمی سخت آغاز گشت و کار بجنگ و ستیز کشید، جنگ بزرگی که در آغاز سده بیستم در گرفت و تاریخ اروپا را سیاه و نمگین کرد، جنگ ناها در اروپا را سیاست دنیا به د

سپس رضا شاه نظری بتاریخ نادر شاه افکند، آغازش را شور-انگیز و پایانش را غم انگیز یافت در صفحه تاریخ چنین خواند.

چون نادر دیده از دیدار جهان بر بست، شاهنشاهی عظیمش پریشان، و اعضاء و جوارح ایران بسرعت از یکدیگر جدا شدند، علتیش را جو یاشدیدهور خان سکوت کرده اند. با خود گفت، شکفت است که مورخان خاور فقط در شرح وقایع بطول و تفصیل میپردازند آنان پزشکانیرا مانند که در شرح بیماری بشرح و بسط پردازند ولی ذکر عمل آنرا فراموش کرده در بحث درنتایج و عواقب آن، مهر سکوت و خاموشی بر لب مینهند مورخان معاصر، لماس مدادهنه و چابلوسی به تاریخ پوشند و چون بازیگران از صحنه خارج گردند، بدینسان حادگز دن چابله سان شوند و چامه فوینی، پیدان پیوشند

ولی در گفتار اینان و آنان حقایقی نهفته است . محققان و مدققان کوشش کمند تا پرده بردارند و حقیقت را انگوشه که هست بزمایند آنان نظر خویش را فقط به پندهای کرانبهای تاریخ معطوف داشته نظری به حب و بغض این و آن ندارند .

رضاشاه کوشش میکرد تاعالت تجزیه شاهنشاهی نادر را دریابد .
صفحه تاریخ نادر و سایر جهانگیران شرق را با صفحه تاریخ
سدۀ نوزدهم اروپا مقایسه میکرد ، سر بجیب مکاشفت فرو بر دسپس فریاد
زد ، یاقتم .

نادر پسر شمشیر بود و مانند دیگران جهانگیری بیش نبود ولی
نیروی ابتکاری در جهانداری دارانبوده شاید فرماتاین کار را نداشت
من باید جهانداری را بر جهانگیری ترجیح دهم 'هر چند موقع
زمان و مکان نیز چنین میدانی نمیدهد .

باید وحدت ملی را که با شمشیر بدست آورده ام با جهانداری
و تدبیر نگاهداشته ، با فرهنگ استوار و جاوید سازم .
رؤیای رضاشاه

سپس رضا شاه بر کرسی نشست ، در اندیشه شد و در خلاصه فرو
رفت و فرمانهای زیر را صادر فرمود . افسوس که نیرنگ در کنارش
بود و دستورهای خویش را بدان میافزود .
وزیر جنگ را فرمود :

تا سر بازان روز مزد را که به امید مستمزد خدمت میکنند به
سر بازان وظیفه تبدیل نمایند و درس وظیفه شناسی و میهن پرستی
با آنان آموزند ، سر باز خانهای نوین بسازند . و سر باز خانهای را
فرهنگ خانه کنند و دیده بیسوادان را بنور فرنگ روشن سازند .

سپس افزود تا سر بازان را به بیکاری برند، و نخست مخالفان
تاج و تخت را از هیان بر دارند.

وزیر جنگ تعظیم کرده و گفت پایینده باد شاهنشاه
وزیر خارجه را فرمود:

تا کاپی تولا سیون را ملغی سازند و آزادی اقتصادی و قضائی
بدست آورند و پیمان سعد آباد بین کشورهای خاور بندند و هم آهنگی
بین خاوریان ایجاد نمایند.

سپس افزود چون در کشور بیگانه بمقام سلطنت توهین روا دارد
بدون ملاحظه مصالح کشور ارتباط سیاسی را قطع کنند.

وزیر خارجه تعظیم کرد و گفت پایینده باد شاهنشاه
وزیر دادگستری را فرمود:

تا از استقلال قضائی استفاده کنند و کاخ دادگستری بنا کرده
دادگاه هادر سراسر کشور تاسیش نمایند و اداره ثبت اسناد تشکیل
داده محاضر را صورت رسمی و قانونی دهند وامل (الناس مسلطون
علی الموالهم و انفسهم) را محترم شمارند.

سپس افروز در دادگاهها امر شاهنشاه را مأ فوق دانند و فرمانش را وحی
منزل شناسند. وزیر دارگستری تعظیم کرد و گفت پایینده باد شاهنشاه
وزیر دارائی را فرمود:

تابانگ ملی بگشایند و اعتماد و اطمینان در معاملات ایجاد نمایند
با وزیر اقتصاد و پیشه و هنر، تشریک مساعی کنند، حصار انحصار بپا کرده
کوشش نمایند تا کشور را از کالای بیگانه بی نیاز سازند، کارخانه
ها تاسیس و شرکت ها تشکیل دهند، باقند میهن کام هم میهنان را

شیرین کنند و با پارچه وطن جامه عافیت بهم میهنان پوشند.
سپس افزود نخست نیازمندی های کشور را از کارخانه های
اختصاصی تامین نمایند، بویژه برشماره این کارخانها افزایند.
وزیر دارائی تعظیم کرد و گفت پاینده باد شاهنشاه
وزیر کشور را فرمود :

تا اداره آمار تاسیس نمایند. بیمارستان ها و پست های بهداری
در سراسر کشور بنا کنند، در مرازها قرانطینه ها یا دژ های پیشگی
بیاسازند و از سرایت بیماریهای ساری بکشور پیش گیری کنند
و با آغاز اصلاحات شهرداری نهضت بزرگ ساختمانی در سراسر
کشور ایجاد نمایند.

سپس افزود توجه خاصی باملاک اختصاصی نمایند و شهر های
نوین در آن نقاط ایجاد نموده زیبائیش را رشگ مینو سازند و برای
پیش گیری و درمان بیماریها در سراسر آن نقاط بیمارستان تاسیس
کنند. وزیر کشور تعظیم کرد و گفت پاینده باد شاهنشاه
وزیر راه را فرمود.

تاراهای شوشه در سراسر کشور سازند و سینه کوهها شکافند
وراه آهن سراسری کشور را از شاهگارهای صنعتی جهان قرار دهند
هم کشور را آباد کرده شهر هارا بیکدیگر پیوند دهند و هم بیکاران
را بکار و ادارند و آنرا بصاحبان حرف و صنایع تبدیل کنند.
سپس افزود، نخست راه هارا در املاک اختصاصی سازند و مسیر راه
آهن را در آن نقاط قرار دهند.

وزیر راه تعظیم کرده و گفت پاینده باد شاهنشاه .

وزیر کشاورزی را فرمود.

تادانشکده کشاورزی تاسیس نمایند و هزار عدهای نمونه در
تمام کشور سازند و از آب و خاک هر نقطه از لحاظ فنی و کشاورزی
آگاه شوند و بر افزایش محصولات قابل صدور افزایند و کشاورزی
را گنجینه کشور سازند.

سپس افزود هزار عدهای نمونه را نخست در املاک سازند و
کشاورزان آزموده را با نقطاط گسیل دارند.

وزیر کشاورزی تعظیم کرد و گفت پاینده باد شاهنشاه
در پایان کار وزیر فرهنگ را فرمود.

بدون فرهنگ تمام سازمانهای نقش برآب است؛ افراد کشور
و کارمندان کشوری و لشگری هیوه های درخت فرهنگند نخست
فرزند دلبند و نور دیده ارجمند را به بارگاه فرهنگ گسیل دارند
تادر کاخ نور، شرف حضور یابد و دل و دیده نور دیده ام بنور فرهنگ
روشن گردد. سایر هم میهمان نیز فرزندان و نور دیدکان منند،
هر سال صد نفر از آنان را بفرنگ فرستند تادانش جویندو راه فرهنگ
پویند، دانشگاه بکشایند و دانشسرایها و دبیرستانها تاسیس کنند و
بمرور فرهنگ را در کشور تعمیم دهند.

سپس افزود، سرود میهن را سرود شاهنشاهی سازند و باؤگان
وطن نخست عشق پرستش شاهنشاه را آموزند و نام میهن را نحت الشاعع
آن قرار دهند.

وزیر فرهنگ تعظیم کرد و گفت پاینده باد شاهنشاه
چون رضا شاه از خاسه خارج گشت، کاخش را رنگی دگر

و با غش را وضعی دگر یافت، علت جو یاشد. گفتند اینجا کاخ نیرنگ و جزیره نیرنگ است، سپس افزودند، نیرنگ آدم ابرلبشر را در خلد برین بافسون فریفت، نیرنگیان نیز آدمیان را به نیرنگ از از میهن یا بهشت روی زمین دور میکنند، فریاد برآورد و گفت.

پاینده باد فرنگ نابود باد نیرنگ

سپس افزود
قلم بآمدنی رفت اگر رضا بقسا
دهی و گرندھی بودنی بخواهد بود

نظر تاریخ نویسان

زمامداران و سیاستمداران از بار یکران صحنه تاریخ، و جهانیان از ناظران آنند.

نویسنده کان نگارش نمایشنامه‌ها، و شرح صحنه‌ها و صفات بازیگران و نظر ناظران را عهده دارند.

نیروی تشخیص و قضاوت و استنباط ناظران و نویسنده کان متفاوت است.

گاه برای افرایش این نیر و عینک هائی بکار میبرند، عینکها سه گونه اند، خورد بین و رنگین و آمیخته.

نکته سنجان، خورده بینند و با دیده خورده بیبی بصفحه ها مینگرند و از بکار بردن عینکهای رنگین خود داری میکنند. عینکهای رنگین، گاه احساسات و عواطف نویسنده کان است

که در صحنه هنرکس میشود و زمانی شیشه‌های رنگی‌منی است که زمامداران در دوران اقتدار خود بزور یا بر اثر تبلیغات با آنان تحمیل مینمایند تا صحنه‌ها را بر نگی دیگر بنمایند و جامه اشتباه بتاریخ پوشند.

شیشه‌ها و عینک‌های رنگین زمینه صحنه‌های رنگین نمودار ساخته بپاره از قسمتها، تلالو یا تیرگی مجازی میبخشد ولی اساس صحنه‌های ابتداء نظر ان متغیر است رنگها نیز بمروز پس رفته صحنه حقیقی آشکار میگردند.

نگارنده صحنه نمایش تاریخ نادر شاه و ناپلیون را در کتابهای ساده و رنگین تماشا کرده‌ام و مناظری که از برابر دیدگانم گذشت بنظر خوانندگان رساندم ولی دوران رضا شاه را شخصاً دیده‌ام. هنگام کودتای ۱۲۹۹ در دبیرستان بودم و در سال ۱۳۰۶ دانشکده پزشکی را بپایان رساندم، از آن‌زمان تا کنون چه در تهران چه در شهرستانها، ناظر گوش و کنار صحنه‌های بیست سال اخیر کشورم گاه اشک شادی از دیده جاری ساختم و زمانی سرشگ تاسف باریدم بیش از ده سال در سفر بودم و متن و حاشیه‌های صحنه را بچشم دیدم، از کرانه‌های جنوبی دریای خزر و مرزهای شمالی کشور تا سواحل خلیج فارس را پیموده از خاور تا باخترا کشور را در نور دیدم و بغير از کرستان و گران گوش‌نماینده است که بدیده خویش ندیده باشم.

در کاخهای دولت داران و کلبه‌های بینوایان و در چادرهای

چادرنشینان بسر بردم و تاحدی که نیز وی قضاوتم را قوّه در کاندیشه هاست
با فکار طبقات کشور آشنا گشتم، زمانی نیز از طرف وزارت بهداری
مامور کمک به پزشکان ارتش در لشگر کشی لرستان شدم و سپس
بارها در آن سامان گذر کردم.

شرح مختصری از تحول و تکامل این گوشة کشور، مشتی از خروار
است، ممکن است خوانندگان را بکار آید و بر مدارک محققان افزاید.
در بهمن ماه ۱۳۰۶ نخستین بار عازم ارستان و خوزستان بودم
در آن زمان هزاران سال بود که کوههای لرستان، سر با آسمان
کشیده ارتباط جنوب و شمال کشور را بریده بودند.

و چنانچه مامور دولت یا مسافری از تهران عازم خوزستان بود
ناچار میگشت سراسر کشور را تابندر بوشهر پیموده از راه خلیج فارس
بمقصد رسیدیا گذر نامه تحصیل کرده از راه بغداد و خاک عراق عازم شود.
راه نخست را در بازگشت پیمودم، و راه دوم را نیازی نیفتاد
و برای عزیمت نظر بفوریت مأموریت، هوا پیمائی در اختیارم بود
در چند ساعت فضارا پیموده به خرم آباد لرستان رسیدم.

افسران و سپاهیان از طرفی در کوه ها بجنگ مشغول و آخرین
طغیان لران را خاموش میکردند، و مهندسان و کارگران از طرف
دیگر؛ بساختن راه و نصب تیرهای تلفن و تلگراف و پیوستن اعضای
کشور با شریانها و اعصاب مشغول بودند.

چند فرسنگی از راه آمده بود با ماشین پیمودم، سپس گاهی
پیاده وزمانی سواره، سیر یا گرسنه، گردنها و گوره راههای بیشمار
را طی کردم.

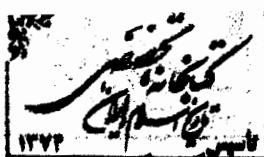
روز هابشب میر سید و بغیر از راههای باریک و خطرناک^۱ و پر تگاهها و دره های خوفناک^۲ و جنگلهای بلوط چیزی نمیدیدم. نامهای مورچه ره^۳ و آسمان ره^۴ و دره هول^۵ و جول هول^۶ و نظایر آن که لران برآه ها و دره ها داده اند معرف وضع است و نگارنده را از وصفش بی نیاز می سازد ولی منظره قله کیالان که پایان رشته کوه های متواتی لرستان و کردستان و آذربایجان^۷ و آغاز جلگه پهناور خوزستان است^۸ اثری در دماغم گذارد که روزی بخواست خدا بنظر خوانند گان میرساند.

دیری نپائید که همت استاد سینه کوههای لرستان را مانند سینه تمام کوههایی که دست روز گار بکشور ایرانی ارزانی داشته است شکافت^۹ در سال ۱۳۰۷ رضا شاه پهلوی با مقراض زرین راه خرم آباد و دزفول را گشود و این اقدام هانند نخستین گام ایجاد هم فکری و هم و هم آهنگی در آن سامان است.

اهمیت راه و مشکلات بیشماری که در ایجادش بود^{۱۰} نگارنده بهتر از خوانند گان میدانم^{۱۱} افسران و مأمورانی که جان شیرین بر کف نهاده بیشتر ایفای وظیفه ترده اند بهتر از نگارنده دانند.

در سهستان ۱۳۰۸ شاهنشاه نخستین قطعه آزمایش راه آهن جنوب را گشود و سپس فرمان ساختمان راههای دیگر را در لرستان صادر نمود. در سال تاریخی ۱۳۱۷ شریان سرتاسری کشور از دل کوههای لرستان گذشت و کرانه دریای خزر را بدریای آزاد و سراسر دریا های آزاد گیتی پیوست.

در آن سال شاهنشاه^{۱۲} شاه کاری از اراده و پشت کار خود

-۸۲-

بیاد کار کذارد که از شاهکارهای صنعتی جهان است و سده‌ها مورد تحسین و تقدیر ایرانیان و جهانیان خواهد بود
در فروردین ماه ۱۳۲۰ برای گردش از تهران بخوزستان رفت
وراه را در بیست و دو ساعت پیمودم، از پلها و تونلهای شکفت
گذشتم، چون بلوستان رسیدم، نظری به کوههای آن سهاهان افکندم
خاطره‌هایدار شد و مسافران را با شرح آن سرگرم کردم، شیفته
شده گفتند، آنچه گفتی بنگار که نگاشتنی است، پاسخدادم بخواست
خدا گفتنی و نگاشتنی بیشمار است.

یکی از اشک‌های شادی که در بالا بدان اشاره شد، اشکی بود
که در راه آهن از دیده روان ساختم، سر شک تاسف و تائسر نیز در
نقاطی دیگر از تماشای مناظری دیگر جاری گشت.

آزمندان و روئیاهای صادق

نایابیون جهانگیر و جهاندار و آزمند بود.
رضا شاه جهاندار و آزمند بود و موقع زمان و مکان به او
اجازه جهانگیری نمیداد.

نادرشاه جهانگیر و آزمند بود ولی جهانداری نایابیون و
رضا شاه را نداشت، و از آزاین و آن سهمی بزرگ داشت صفت
مشترک آنان آز بود و هر یک بمروز زمان به آزی مخصوص دچار
گشته بودند.

نایابیون بمروز اشتباهی بزرگ پیدا کرده، لقمه به قطره ۱۲۷۵۲

کیلو متر (کره زمین) برداشته بلغ و هضم آن نهایت آرزویش بود
رخلشاه بتدریج باز اختصاصی دچار گشته عمران و آبادی کرانه‌های
جنوی دریای خزر را بخود اختصاص داده بود و شاید قصد تخصیص
بسیاری از نقاط دیگر را نیز داشت که روزگار امانش نداد.

ولی آزمندان نامبرده بالا از لحاظ روان شناسی از مظاهر
مدیریت محیط‌خویشند، و آزان بامدیریت و اصلاحاتی توأم بوده است
امروز بیش از یکصد و بیست سال از خواب و خیال نایابیون
میگذرد و آن مرد بزرگ بخواب ابد رفته است.

دسته طرفدار اقدامات و اصلاحاتش بوده گام‌های بزرگی که
برای اصلاح کشور فرانسه برداشته است شایان تمجید و تحسین میدانند
دسته نیز فشارهای را که ملت فرانسه بر اثر آزبی پایانش تحمل
کرده است قابل نگوهش میدانند.

قضاؤت نسبت بر رضا شاه نیز چنین است، چنین نیز خواهد بود.
نگارنده تاریخ شورش فرانسه و ایران، و سرگذشت ناپلیون
و رضا شاه را نخست بدیده پیشکی سپس بدیده روانشناسی نگریسته
بنظر خوانندگان رساندم.

کوشش کردم تا از اثر پی بمود بر مرا از رو ش کردار و رفتار
ناپلیون و رضا شاه، افکارشان را دریابم و به تجزیه اندیشه آنان پردازم.
اصلاحات و اشتباهات و نتایج فرمانهای هوای عقل و نفسان
را تدقیک کرده در صحنه نمودار ساختم، سپس پرده برداشتم و حقیقت
را آنگونه که از برابر دیدگانم گذشت نمودم.
از مقایسه صحنه‌های رؤیای نادر شاه معادله تاریخی زیرین را

استنباط میکنم.

نادر شاه، جهانگیر و آزمند + رضا شاه جهاندار و آزمند
= ناپلیون، جهانگیر و جهاندار و آزمند در بستن معادله بالا تفاوت
روحیه نابغه های باختر و خاور و روش فکر باختربیان و خاوریان
و مقتضیات زمان و مکان را نیز در نظر گرفتم، بحث و نقد آنرا به
نظر نقادان و نکته سنجان میسپارم.

در مقایسه روحیه نادرخان با نادر شاه، و بنابریت باناپلیون و
رضاخان با رضا شاه نیز نسبت تاریخی زیر را شایان توجه میدانم.

نسبت $\frac{\text{نادرخان}}{\text{نادر شاه}} - \frac{\text{بناپارت}}{\text{ناپلیون}} = \frac{\text{رضاخان}}{\text{رضا شاه}}$ جنون بزرگی
نادر و رضا شاه مانند بیشتر جهانگیران و جهانداران خاور
زمین بمروز به بیماری دیگری نیز بنام جنون ثروت دچار شدند.

بخش پنجم

جلوس جوان بخت

چون پزشک جوان بخت بر کرسی نشست دکتر فیلسوف و
یاران را احضار فرمود و بمشاوره و دادن دستور پرداخت.

جوان بخت فرمود جوانم و آمال بسیار دارم پیشرفت میهن
عزیز، و وحدت ملی و معنوی میهن و رستخیز فرهنگی ایران کمال
مطلوب و غایت آمال است.

اجرای نیاتم را در سایه خدا با همراهی شما و مشاوره با پزشکان
شورا و هم آهنگی هم میهنان خواستارم.

پدر بزرگوارم در پایان کار از نیرنگیان بس بیزار بود و
محالست فرنگیان را اسفارش فرمود؛ لذا من شمارابر گزیدم؛ امیدوارم
در نخستین تشخیصم بخطا نرفته و شما از فرنگیان باشید، بمشاوره
پردازید و با در نظر گرفتن موقع زمان و مکان برنامه نوین اصلاح
کشور را تنظیم کنید و بنظر شورای پزشکان وقت رسانید.

آنچه صلاح میهن باشد و بادقت کافی و شور وافی تصویب کنید
من نیز موافق آرزومند اصلاح کشورم و مقید نیستم بکویند بفرمان

من بود بلکه خواهان آنم که ناظران صحنه‌های تاریخ مناظری دلپذیر
بینند و بگویند در زمان من بود.

دکتر فیلسوف گفت. بخت بلند و میهن وهم میهنانت ارجمند
باد کار خطیر را زمانی بخدمتگذار و یارانم متحول فر مودند که کشور
بوضعی خاص دچار است.

جو انبخت فرمود. با استناد تاریخ میگویم، علل مشابه و قایع
مشابه بوجود هیآورند و علل و وقایع کنوئی نیز تکراری از وقایع
پیش بیش نیست، هرگاه شما و یاران نیک بیندیشید خوب و بد کار را
بسنجید و آزمایش‌های پیش را بکار بیندید خدا پشتیبان خیراندیشان است.
دکتر فیلسوف گفت پاره از یارانم از آزادگان زمان پدر
بزرگوارت هستند، به نیت خدمت کمر همت بسته‌اند و هرگونه
بغض و کین از خود دور ساخته‌اند.

جوان بخت فرمود. آزار از آثار نیرنگیان و کین از صفات کوتاه
نظران است خدا هم میهنان را از نیرنگیان مصون دارد و کینه
توزان را هدایت فرماید، آنانکه روح از آزار بودند، آزادسازید
و آنانکه خسارته نیز دیده‌اند، املاکم را بشما میسپارم، تارفع
خسارت کنید و داجوئی و دلداری پیشه سازید بقلب‌های دشمن مرهم
نماید و آزادگان را دلداده عصر آزادی سازید، در تعییم داروی فرهنگ
و تسريع تکامل کشور بگوشید و جامعه را جامه نوین پوشید و ملت
را بیش از پیش شایسته آزادی و آبادی سازید، تا بیاری خدا گشته
هر آد کشور را بساحل نجات رسانیم.

دکتر فیلسوف گفت، در بیست سال اخیر برانز پیشرفت سریع

کشور و عواملی دیگر بهای زندگی بسرعت ترقی کرد، صاحبان مشاغل آزاد با فروختن بهای کالا و دستمزد خویش تا حدی از سختی معیشت بر کنار ماندند ولی زندگی کارمندان رقت بار است و در زمان پدر بزرگوارت چنانچه گزارشی درست یا نادرست بعرضش میرسید کاه از پاداش چشم میبینند ولی هر گزارز کیفر نمیگذشت، تو و خشک را بدیوانیان تسلیم کرده باهم میسوخت.

جوان بخت فرمود، از امروز پاداش و کیفر توام است،
فرهنگیان بپاداش رسیده نیر نگیان کیفر خواهند یافت، بر جیره و
دستمزد کارمندان بیفزائید، حیثیات و حقوق بیکنها همان را اعاده دهید
و بتمام کارمندان کشوری و لشکری داروی فرهنگ دهید بويژه برای
عموم نورسید گان میهن تجویز کنیدتا نسل نوین میوه شیرین بارآورد.
سپس افزود، اندیشه و گفتار و کردار خود را پاک سازید، خوراک
پاک خورده و جام پاک پوشید و با قلبی پاک به پرسش یزدان پاک
پردازید، احکام و اوامر فرستاد گان خدا را پیروی کنیدو افکار ناپاک
با آن نیامیزید، اتحاد و یگانگی و یکر نکی و هم آهنتگی پیشه سازیدو
پیش آهنتگ تکامل خاوریان گردید.

دکتر فیلسف و یاران نفسی با آزاد کشیدن تعظیم کرده گفتند زنده باد جوانیخت.

جو انبخت بپا خاست و فرمود.

پایینده باد ایران

سپس جوانبخت و فیلسوف و یاران و پزشکان و فرهنگیان

بپاخواستند و یکدل و یکزبان فریداد کشیدند.

جاوید بادفر هنگ

پیمان یا درمات بحر اث

علم و عوامل خارجی در تب سی و شش ساله ایران و عرق آن
بی اثر نبودند و تبدیل ار ایران هنگامی عرق میکردند که تبی جهانگیر و
بی نظیر سراسر جهان را فرا گرفته جهانیان به تبی خاص دچار گشته بودند.
کار آنان به هذیان کشیده، بلند بلند در بلندگوهای هذیان خود
را بگوش جهانیان میرساندند. تب داران با خود و دشمن در ستیز
بودند، هر گوشه ای عرصه کارزار و هر کناری میدان پیکار آنان
بود. تبها دو گونه بودند، تبهای اصلی یا کنشی و تبهای فرعی یا
واکنشی. هر دسته ای تب خویش را واکنش تب دیگران دانسته خود
را در ایجاد آن معصوم میشمرند، چون هنگام عرق آنان فرا رسد
و باری دگر آرامش و آسایش در جهان برقرار گشته پروندها و مدارک
محرمانه آشکار گردد و فرهنگیان و مورخان به توجیه علم آن
پردازند رازهای بیشمار فاش گشته آفتاب حقیقت از پس ابرهای
تیره و تار ظاهر خواهد گشت. ولی بر ناظران این مناظر خونین این
نکته مسلم و آشکار بود که همه تب دارند و بچنان تب جنون آوری
دچارند که نه بشری نظیر آن دیده و نه مورخان مانند آن شنیده اند
از سواحل دریای سفید تا کرانه های دریای سیاه از خون بیگناهان
خونین گشته بود و هذیان تب داران خون آشام به جنون کشیده فریاد
میزدند: خون، خون، خون

چنین تبی، چنین هذیان و جنوئی طبعا در عرق ایران بی اثر
نمود واکنشی ایجاد کرد که پزشکان آنرا بحران نامند.
در این هنگام بود که دکتر فیلسف و یاران نسخه‌ای در ۹ قلم
تر کیم کرده به نظر شورای پزشگان رساندند و آنرا درمان بحران
دانستند و تصویب و تجویز آنرا خواهان گشتنند.

آقای فروغی

چون مصالح کشور بمیان بود و میهن بوضعی خاص دچار گشته فیلسوف
میگفت وقت گفتن گفتنی ها نیست، هم میهنان مصالح شخصی خویش
را بکنار گذاشته، فرهنگیان و خوشنگیان و نیرنگیان هم رنگ

گشتند و نسخه پیمان را بمنشور اطلس پیوسته در مان بحرانش خواندند
(دیماه ۱۳۲۰)

امروز قضاوت با ناظران و فردا با تاریخ است.

* * *

(آدلف تییر) زمامدار و سیاستمدار فرانسوی از مورخان
و محققان نامدار است، زمانی روزنامه نگار بوده ترقیات خویش را
با فرا گرفتن علم حقوق آغاز کرده است.
کتاب تاریخ شورش فرانسه و تاریخ حکومت کنسولی و امپراتوری
از آثار جاوید اوست.

نگارش کتاب اول را سی و پنج سال پس از شروع شورش
فرانسه آغاز کرده تالیف کتاب دوم را چهل و هفت سال پس از سقوط
ناپلیون بپایان رسانده است.

در مقدمه کتاب نخست، علت تاخیر تدوین آثار خود را چنین
بیان میکند: "تا بازیگران صحنه‌های تاریخ در قید حیاتند، نویسنده‌ان
زیر نفوذ احساسات و تبلیغاتند."

(تییر) در سال ۱۸۷۰ در جنگ معروف به هفتاد بالاعلان جنگ
فرانسه بالمان صریحاً مخالفت کرد؛ پس از شکست فرانسه زمامدار
گشت و از بانیان و مؤسسان بزرگ سومین دموکراسی این کشور است
خود او نیز تاریخی داشت و چون دیده از دیدار جهان بر بست سایر
مورخان به نوبت خویش تاریخ اورانو شتند، ما امروز کما بیش زیر نفوذ
احساسات و تبلیغاتیم هر یک بسهم خویش اثری کوچک یا بزرگ بیاد کار
گذاریم نظر خود را نیز بنگاریم ولی قضاوت حقیقی را بنسل بعد سپاریم

بکاشند و بخوردیم و کاشتیم خورند
چو بنگری همه بر زیگران یکد گرایم

دکتر فیلسف از پاره‌ای جهات بی‌شباحت به (تی‌یر) نیست
مورخ و زمامدار است، تاریخ پیشینیان نوشته خود نیز تاریخی دارد
چنانچه تاریخ شورش ایران و تاریخ شاهنشاهی رضاشاه را
تدوین کرده بر سایر آثار گرنبهای خود بیفزاید و جه شبهش
بیشتر گردد.

تی‌یر

وظیفه روا اشناس، مقایسه و تشییه، توجیه و تعلیل، استنباط
و استنتاج است.

علل و وقایع داخلی که منجر به تبدیل حکومت دموکراسی
فرانسه به امپراطوری ناپلیون گشت با علل داخلی که بسأط دموکراسی
ایران را برهم زده شاهنشاهی رضا شادرا تسريع کرد از بسیاری جهات
قابل تشییه و قیاسند. عوامل خارجی نیز که باعث سقوط امپراطوری
ناپلیون گردید باعواملی که منجر به استعفای رضاشاه شد از پاره‌ای
جهات بی‌شباحت نیستند.

این و آن هنگامی زمامدار گشتند که آزادی بی نظمی باز آورده
میهن شان بوضعی خاص دچار گشته هم میهنان از تاخت و تاز بیگانگان
و اشرار داخلی در آزار بودند.

هنگامی نیز خاکپاک وطن را بوسیده وداع کردند که بیگانگان
آنرا تصرف کرده میگفتند ما با وطن و هموطنان آنان کاری نداریم
و سرو کارهان فقط با شخص آنان است.

جزیره سنت هلن و جزیره موریس

در ۲۲ ژوئن ۱۸۱۵ میلادی ناپلیون در کاخ الیزه استعفا داد،
مقدرات فرانسه را به خدا و شاه تازه و نیروی متصرف و هم میهنان
خود سپرد و پی تقدیر خویش روان گشت.

در ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ خورشیدی رضا شاه در کاخ مرمر از
تاج و تخت کناره کیری کرد، مقدرات میهن را به خدا و شاه جوان
و نیروی متصرف و هم میهنان سپرد و خود تسليم دست تقدیر گشت
ناپلیون غربی بود، در غرب افریقا قادر جزیره سنت هلن عرق کرد
رضا شاه شرقی بود، در شرق افریقا قادر جزیره موریس عرق کرد
را آغاز نمود، و دست تقدیر در جزیره موریس و سنت هلن تعز منشاء
و تذل من شاء نوشت.

آشفتگی - نظم - برآشفتگی

ژنرال بنیارت کشور آشفته فرانسه را نظمی داد و ناپلیون
بوجه شگفت انگیز تکامل فرهنگی آنرا تسريع کرد، هنگام
کناره کیری ناپلئون فرانسه ببحرانی دچار گشته فرانسویان با
فریاد محو باد امپراطور نابود باد امپراطور دیده فدائیانش را کور و

گوش فلک را گردانید.

رضا خان سردار سپه کشور ایران را نظم و نسقی بسی نظیر داد
رضا شاه پهلوی پایه فرهنگ نوین را نهاد و هم میهنان را بشاه راه
تکامل هدایت کرد.

هنگام کناره گیری رضا شاه، ایران دچار بحران گشته، ایرانیان
بر آشفته ناسزاهای بیشمار بدرقه راهش کردند.

پس از بحران - رستخیز فرهنگی

چون بحران فرانسه به پایان رسید و هنگام سلامت فراز آمد
رستخیز بزرگ فرهنگی در آن کشور آغاز گشت و نور فرهنگش
اروپا و جهان را روشن کرد، فرهنگیان روزی بیاد آن بانی بزرگ
فرهنگ افتادند، در سال تاریخی ۱۸۳۴ نوزده سال پس از سقوط ناپلئون
بزرگ بود که نخست وزیر کشور فرانسه بفرمان اوئی فیلیپ اول
پیام تاریخی زیرین را به مجلس شورای فرانسه آورد و گفت:

از طرف اعلیٰ حضرت پادشاه مفتخر امامورم بد آگاهی
نمایندگان و هم میهنان عزیز بر سانم، هنگام آن فرا
رسیده که یادی از فراموش شده سنت هملن کنیم و جنازه آن مرد
بزرگ را چنانکه شایسته بزرگان است با تجلیل و تکریم به میهن
عزیز آریم.

شور و شعفه مجلسیان به کمال رسید و فریاد زنده باد امپراتور
جاید باد امپراتور نثار روانش گردند.

زادگان فرهنگ به یکدیگر پیشی جستند و جنازه اش را
بردوش گرفته، اشگ شعف و حسرت از عظمت و جلالی که پس از

پایان بحران بر پایه‌های سازمان فرهنگی و سایر سازمانهای توبنیاد ناپلئون، بوجود آمده بود از دیده جاری ساخته، موزه افولید را آرامگاه ابدی جنازه آن را در بزرگ قراردادند.

رضا شاه می‌میرد و مانیز می‌میرد ولی ایران بخواست خدا زنده و جاوید است

دوره بحران بپایان میرسد و بر پایه سازمانهای رضا شاه اصلاحات نوینی شروع می‌شود، و از کاخ دانشگاه رستاخز فرهنگی ایران آغاز می‌گردد، و روزی فرا میرسد که میوه‌های دانشگاهی که بدست رضا شاه بزرگ تأسیس گشته، یاد آن مرد بزرگ و موجد بزرگ واستاد بزرگ افتند و حق آن بزرگوار را چنانکه در خور بزرگواران است ادا کنند و فریاد نده باد بانی دانشگاه، پاینده باد ایران، جاوید بادره‌های نثار روان جاودانش کنند.

۱۳۹۹ و ۱۷۹۹

(شاردن) و (تاورنیه) و سایر سیاحانی که در زمان صفویه ایران را سیاحت کرده به روحیه هم می‌هنان هایی برده استعداد خداداد و هوش سرشار و نیروی ابتکار آنان را دریافته اند، در سفرنامه‌ها و خاطره‌های خویش، که از مدارک تاریخی بزرگ ایران آن زمان است این جمله را تکرار کرده‌اند، ایرانیان فرانسویان آسیا هستند، دست تقدیر نیز وقایع تاریخی این دو کشور دانش دوست را قابل تشبیه و قیاس نگاشته است.

سال ۱۷۹۹ میلادی سال کودتای ژرفال بنی‌پارت، و عصر ناپلیون دوره‌ای ابتدائی تکامل فرهنگی فرانسه، و سده نوزدهم میلادی، بزرگترین

اگصار رستاخیز فرهنگی این کشور است:

سال ۱۲۹۹ خورشیدی، سال کودتای سردار سپه، و عصر رضا شاه پهلوی دوره ابتدائی تکامل فرهنگی ایران و سده ۱۴ هجری خورشیدی، بخواست خدا، آغاز بزرگترین اعصار تاریخی رستاخیز فرهنگی ایران است.

فرمان خدا لیس لالانسان الا ما سعی، را پیروی کنیم، دست نیاز
بدر گاه بی نیاز در از نمائیم، کمر همت بندیم. تابر موانع و شدائند فائق
آئیم، داروی فرهنگ هصرف کنیم، هقصد و هقصود و کمال مطلوب را
بخواست حضرت مسجدود در نظر گیریم رستخیر فرهنگی آغاز کنیم
که روان ابن سینا و رازی و سعدی و فردوسی و سایر بانیان رستخیز
فرهنگی دیرین ایران در عالم بالا نگران است.

روان آن بزرگواران آهنگ فرهنگ سروده، هر آن با هم میهنان هم آهنگ گشته میگویند.

زنده باد ایران

بخش ششم

رستخیز فرنگی فرانسه در سده نوزدهم

شورش فرانسه و امپراطوری ناپلیون تحول و تکاملی سریع
توام با خونریزی و کشتار بود.

ناپلیون زاده شمشیر وزاده آزادی فرانسه بود، امپراطور موحد
فرانسه نوین وارتش نوین و فرنگ نوین بود.

سر بازان امپراطور بفرمان امپراطور، جلگه های سیز و مصفای
ایتالیا و کوه ها و جنگل های سیاه آلمان و اسپانیا و جلگه های سفید رو سیه
رادرنور دیده، با فریاد زنده باد امپراطور، جاوید باد امپراتور در خاک
و خون می غلطیدند و با دستی پر چم امپراطوری افراشته و با دستی دگر
تخم فرنگ و نهال آزادی و وحدت ملی را می کاشند.

چون ناپلئون، آن فرستاده تاریخ، ماموریت خویش را به پایان
رساند دست تقدیر تخت و بخشش را واژگون و پر چم امپراطوری
را سرنگون نمود.

ولی درخت فرنگ بارهای شیرین بار آورد واژ کاخ های فرنگی
که ناپلئون بپا کرده بود رستخیز فرنگی آغاز گردید و کشورهای
اروپا یکی پس از دیگری وحدت ملی و معنوی خویش را بدست آوردند
وحدة ملی ایتالیا و آلمان و اسپانیا و سایر کشورهای اروپا

واکنش مستقیم شمشیرآبدار و افکار آن مرد بزرگ است.
ولی هیچ باری شیرین تراز بار فرهنگ و هیچ نوری نورانی تراز
نور فرهنگ نبود، نور فرهنگ سراسر فرنگ و کشورهای اروپا
را روشن کرد، از فرنگستان تا بیدو فرنگستان و جهان را منور کرد
فرمانفرمای فرهنگ

فرهنگ در کاخ سور بر تخت نور جلوس و بفرمانفرمای
جهان پرداخت.

فرهنگ فرمود

تاسینه کوهها شکافند و پل‌ها بسازند و راهها و راه آهن‌ها
ایجاد کرده ارتباط بین افراد بشر را آسان کنند.

فرمود

تا تلگراف و تلفون و رادیو اختراع کنند و ارتباط فکری و
هم آهنگی بین افکار بشر ایجاد نمایند.

فرمود

تا روش پرواز از پرندگان خدا آموزنند و در هوای پرواز کنند.
فرمود

تا کشتهای کنندرو بادی را که در گردبادی ببادفناروند بکشند.
های تندرو بخاری تبدیل کنند.

فرمود

تالانه‌های تاریک و کوچه‌های باریک را به خانه‌های زیبا و
کویها و خیلابانهای دلربا تبدیل کنند.

فرمود

تا سرم‌ها و اکسن‌ها بسازند و به پیشگیری و درمان بیماری‌های
ساری پردازند.

بار یافتن تاجداران و زمامداران جهان در بارگاه فرهنگ
تاجداران و زمامداران جهان بار حضور خواستند، فرهنگ همه را بار داد، فرمود تا خواص و عام نیز بار یابند.
فرمود پایه فرهنگ اجباری و آموزش و پژوهش اجتماعی را نهند و در تسریع و تکامل فردی و جمعی کوشند.
فرمود تامساوات و مواسات را برقرار سازند با آزادی و برابری و برادری بسر برند فرمود تا کاخهای بیداد را فناکنند و کاخهای دادگستری بپاسازند. باعدل و داد بداد و دهش پردازنند.
فرمود تادولتداران و ثروتمندان، دبستانهای اهل بیمارستانها و نوانخانه‌ها بنا کنند، رحم و مروت و شفقت و فضیلت را ملکه خویش سازند ضعیفان را دلداری دهند و بینوایان را در لجوئی نمایند و باتیره بختان بدیده کبر و غرور ننگرنند.
فرمود تادردی پدری یتیمان را در یتیم خانها در ممان کنند.
فرمود تادر کاخهای خانه‌ها کلبه‌ها کتابخانه‌ها و فرهنگ خانها بسازند خویش باز کنند تا نور فرنگ در آن تا بدو دلهای تاریک بنور فرهنگ روشن گردد.
فرمود تادر کشف و این خلقت و اسرار آفرینش آفریدگار باریک شوند به کشف رموز تکوین حیوان و نبات و جماد پردازند و به عظمت و اقتدار حضرت پروردگار پی برند.
فرمود شوکت و شکوه، عظمت و جلال، اقتدار و افتخار معنوی فرهنگ است.
تاجداران و زمامداران و دولت داران و خواص و عوام و بینوایان

-۱۰۰-

سجده شکر به آستان حضرت مسجدود بجا آوردند و پیا خواستندو
 به پیشگاه فرهنگ تعظیم کرده فریاد زدند
 پاینده بادفرهنگ جاوید بادفرهنگ
 نیرنگ که تاب دیدار نورفرهنگ را نداشت و در سفر و حضر
 پیوسته خار راه بشر بوده هر گز بیکار نبود بشوختی زیرلب میگفت
 آری، پاینده بادفرهنگ جاوید بادفرهنگ
 سپس افزود نیرنگ داندو فرهنگ

تهران ۲ خرداد ۱۳۲۱

نگارش چاپ دوم کتاب تسبی و شش ساله ایران پایان یافت
 دکتر فتح الله بینا

